

NIECH ŻYJE XXXVI ROCZNICA WIELKIEJ SOCJALISTYCZNEJ REWOLUCJI PAŹDZIERNIKOWEJ

Uroczysta akademія w Warszawie z okazji 36 rocznicy Rewolucji Październikowej

Z okazji 36 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej zorganizował w Państwowym Teatrze Polskim w Warszawie uroczystą akademię. Akademię zagaił przewodniczący Rady Państwa Aleksander Zawadzki, przemówienie wygłosił wiceprezes Rady Ministrów Stefan Jędrzychowski. Na akademii zabrał również głos kierownik delegacji WOKS bawiącej w Polsce, zastępca ministra kultury ZSRR tow. W. Stoletow.

(Przemówienie towarzysza Stefana Jędrzychowskiego drukujemy na stronie 3).

Masy pracujące ZSRR i krajów demokracji ludowej witają 36 rocznicę Wielkiego Października

(f) MOSKWA (PAP). W przededniu 36 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej ludzie radzieccy podsumowują olbrzymie sukcesy, osiągnięte w budownictwie pokojowym. Załogi fabryk, kopalń i hut donoszą o zwycięstwach uzyskanych we współzawodnictwie socjalistycznym. Robotnicy fabryki „Dynamo” w Moskwie wyprodukowali ponad plan przeszło 400 silników elektrycznych dla dźwigów, kilka kompletów sprzętu dla pociągów podmiejskich oraz wiele artykułów gospodarstwa domowego ogólnej wartości wielu setek tysięcy rubli.

wal filmów radzieckich zorganizowany dla uczczenia 36 rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej. Przemawiając na zebraniu inauguracyjnym przewodniczący Komitetu do Spraw Kultury i Oświaty Państwowej Rady Ministrów, acyjnej Centralnego Rządu Ludowego, zastępca przewodniczącego Towarzystwa Przyjaźni Chłińsko Radzieckiej Kuo Mo-żo stwierdził, że naród chiński wraz z narodem radzieckim i wszystkimi milijonami ludźmi świata entuzjastycznie obchodzi 36 rocznicę Wielkiego Października.

Goście radziecy o wrażeniach z Polski

W czasie pobytu w Polsce 8-osobowa delegacja WOKS, na której czele stoi zastępca Ministra Kultury ZSRR W. Stoletow, zwiedziła wszystkie województwa, poznając się z osiągnięciami naszego narodu budującego socjalizm. „Nasz naród, kierowany i wychowywany przez Komunistyczną Partię Związku Radzieckiego, żywi w swoim sercu gorące uczucia najgłębszej braterskiej przyjaźni dla narodu polskiego — oświadczył m. in. W. Stoletow.

alizacji polityki, u podstaw której leży zwycięska teoria marksizmu-leninizmu. Dzięki wyjątkowej gościnności okazanej nam w Polsce nasza delegacja mogła wiele zobaczyć i poznać. Wszędzie widzieliśmy ogromne pokojowe budownictwo mieszkaniowe, przemysłowe, rolnicze, kulturalne. Wszędzie byliśmy świadkami potężnego twórczego entuzjazmu wolnego narodu. Zyczymy naszym pracującym w Polsce sukcesów w walce o dalszy rozkwit Ojczyzny, i rozwój na drodze do socjalizmu.”

Odświeżony wygląd przybrały miasta i wsie naszego kraju

Tysiące wart produkcyjnych

Miasta, wsie i osiedla naszego kraju przybrały odświeżony wygląd. Gmachy publiczne i okna wystawowe, udekorowane zielenią i szturmówkami, portrety wodzów Wielkiej Rewolucji Robotniczej, Zakładów im. Dymitrowa przystąpiły również do dekoracji hal fabrycznych. Na bieżąco Października ludzie pracy miasta i wsi manifestują swą miłość i wdzięczność dla Wielkiego Związku Radzieckiego, którego braterska przyjaźń, pomoc i przykład są dla narodu polskiego gwarancją sukcesów w budowie szczęścia i dobrobytu ojczyzny. W czasie akademii załogi robotnicze podsumowały osiągnięcia czynu październikowego — wyróżniając się robotnicy otrzymują cenne nagrody i premie. Z gromad wiejskich wyruszają do gmin i powiatów szaflety przyjaźni dla dalszego wszechstronnego rozwoju produkcji rolniczej oraz przemysłu lekkiego i spożywczego. Możliwość te uruchamia władza radziecka i partia komunistyczna, czego wyrazem są znane uchwały Rady Ministrów ZSRR i KC KPZR w sprawie podniesienia produkcji rolniczej i produkcji artykułów masowego spożycia oraz w sprawie rozwoju handlu radzieckiego.

W halach produkcyjnych FSO na Żeraniu widnieją czerwone i białe - czerwone proporce oraz udekorowane zielenią i szturmówkami portrety wodzów Wielkiej Rewolucji Robotniczej Zakładów im. Dymitrowa przystąpiły również do dekoracji hal fabrycznych. Na bieżąco Października ludzie pracy miasta i wsi manifestują swą miłość i wdzięczność dla Wielkiego Związku Radzieckiego, którego braterska przyjaźń, pomoc i przykład są dla narodu polskiego gwarancją sukcesów w budowie szczęścia i dobrobytu ojczyzny. W czasie akademii załogi robotnicze podsumowały osiągnięcia czynu październikowego — wyróżniając się robotnicy otrzymują cenne nagrody i premie. Z gromad wiejskich wyruszają do gmin i powiatów szaflety przyjaźni dla dalszego wszechstronnego rozwoju produkcji rolniczej oraz przemysłu lekkiego i spożywczego. Możliwość te uruchamia władza radziecka i partia komunistyczna, czego wyrazem są znane uchwały Rady Ministrów ZSRR i KC KPZR w sprawie podniesienia produkcji rolniczej i produkcji artykułów masowego spożycia oraz w sprawie rozwoju handlu radzieckiego.

W hucie „Jedność” warty produkcyjne zaciągnęli wszyscy realizatorzy czynu październikowego. Na ich czele kroczą stalownicy i walcownicy, którzy w ub. m. dali 250 ton stali i 100 ton wyrobów walcowniczych ponad plan i zobowiązania. W hucie „Północ” najwęższe zobowiązania realizują w okresie trwania warty produkcyjnych załogi walcownicy. Mają one dać dodatkowo 85 ton wyrobów walcowniczych. Na Wybrzeżu Gdańskim blisko 12 tys. stocznicowców portowców i robotników z zakładów przemysłowych zaciągnęły warty produkcyjne. Do 4 bm. już ponad 30 tys. robotników, majstrów, brygadistów i inżynierów w 365 zakładach pracy wyczerpały swoje możliwości w warty produkcyjne.

Koncert artystów polskich w Leningradzie

(f) MOSKWA (PAP). — Przechwyżając w Związku Radzieckim na zaproszenie Ministerstwa Kultury ZSRR grupa artystów polskich wystąpiła 4 listopada br. z koncertem pod nazwą „Kantoria”.

żegnalnym w wielkiej sali Filharmonii Leningradzkiej. Artyści polscy odnieśli wielki sukces. Publiczność gorąco i serdecznie oklaskiwała artystów

7 mln egzemplarzy książek pisarzy polskich wydano w ZSRR

(f) MOSKWA (PAP). — W Moskwie ukazały się w języku rosyjskim nowe wydania utworów pisarzy polskich. W nakładach 150-tysięcznych wydano ostatnio wybór nowel Henryka Sienkiewicza i Bolesława Prusa. Wydano również obszerny zbiór powieści i nowel Heleny Boguszeńskiej i Jerzego Kornackiego.

dzieckim wielką popularnością. W latach władzy radzieckiej wydano je w 24 językach narodów ZSRR, w łącznym nakładzie przeszło 7 milionów egzemplarzy.

Załoga cegielni „Kantoria” pierwsza we współzawodnictwie

WARSZAWA (Obsl. Wz.). — W ostatnich dniach Zarząd Główny Związku Zawodowego Pracowników Budowlanych podsumował wyniki współzawodnictwa za III kwartał br. wśród załóg produkcyjnych ceramiki budowlanej. W wyniku współzawodnictwa o najlepsze osiągnięcia załogi ceramiki budowlanej, wyrabiającej cegłę siłowniczą dla Pałacu Kultury i Nauki im. Stalina, tytuł ten przyznano pracownikom cegielni „Kantoria”, podległej Tarnowskiemu Zakładowi Ceramiki Budowlanej. (f)

51 tys. wniosków racjonalizatorskich w III kwartale br.

(f) W III kwartale br. nastąpił dalszy poważny rozwój ruchu wynalazczości racjonalizatorskiej. Według danych PKPG, w ciągu trzeciego kwartału zgłoszono 51 tys. projektów racjonalizatorskich, tj. o 20 tys. projektów więcej niż w analogicznym okresie roku ubiegłego. Wprowadzono w życie 29 tys. pomysłów usprawnień i wynalazków, które w skali rocznej przyniosły oszczędność 360 mln zł. Racjonalizatorom wypłacono premie, których suma wynosi 11 mln. zł. Łącznie z dwoma poprzednimi kwartałami, w ciągu 9 miesięcy br. zgłoszono w kraju 146 tys. projektów racjonalizatorskich, do produkcji zaś wprowadzono 80 tys. projektów. Zastosowane pomysły przyniosły w skali rocznej oszczędność 900 mln. zł. (PAP)

Nad masowym gmachów fabrycznych produkcyjnych zakładów włókienniczych ZPB im. Marchlewskiego w Łodzi z dala już widoczna jest wielka czerwona pięcioramienna gwiazda — nagroda KC KPZR dla najlepszych zakładów przemysłu włókienniczego w Łodzi. Coraz piękniejszą szalę przybiera Śląsk Luminowiany transporty gloszące hasła budownictwa socjalistycznego i niezłomnej przyjaźni narodu polskiego z narodami ZSRR zdobywają realizację warty produkcyjnej. Intensywne przygotowania do uroczystego obchodu mają też w gromadach wiejskich, spółdzielniach produkcyjnych i PGR-ach. W ponad 2.200 gromadach wiejskich woj. łódzkiego przygotowano szalę akademii i wieczornic. W woj. szczecińskim poszezerone powiatowe i gminne zarządy ZSCh organizują ponad 140 wieczornic i akademii. Odświeżoną szalę przybierają wysze uczelnie i szkoły całego kraju. Do Muzeum Lenina w Poroninie przybywa coraz więcej wycieczek robotników, chłopów, młodzieży i inteligencji pracującej. Dziesiątki tysięcy robotników w zakładach produkcyjnych całego kraju podejmują warty produkcyjne.

W hucie „Jedność” warty produkcyjne zaciągnęli wszyscy realizatorzy czynu październikowego. Na ich czele kroczą stalownicy i walcownicy, którzy w ub. m. dali 250 ton stali i 100 ton wyrobów walcowniczych ponad plan i zobowiązania. W hucie „Północ” najwęższe zobowiązania realizują w okresie trwania warty produkcyjnych załogi walcownicy. Mają one dać dodatkowo 85 ton wyrobów walcowniczych. Na Wybrzeżu Gdańskim blisko 12 tys. stocznicowców portowców i robotników z zakładów przemysłowych zaciągnęły warty produkcyjne. Do 4 bm. już ponad 30 tys. robotników, majstrów, brygadistów i inżynierów w 365 zakładach pracy wyczerpały swoje możliwości w warty produkcyjne.

W hucie „Północ” najwęższe zobowiązania realizują w okresie trwania warty produkcyjnych załogi walcownicy. Mają one dać dodatkowo 85 ton wyrobów walcowniczych. Na Wybrzeżu Gdańskim blisko 12 tys. stocznicowców portowców i robotników z zakładów przemysłowych zaciągnęły warty produkcyjne. Do 4 bm. już ponad 30 tys. robotników, majstrów, brygadistów i inżynierów w 365 zakładach pracy wyczerpały swoje możliwości w warty produkcyjne.

Nieśmiertelne dzieło Października

Trzydzieści sześć lat temu dokonał się największy przełom w dziejach ludzkości. Zakończyła się era niepodzielnego panowania ciemności i wyzyskiwaczy, zapoczątkowana została nowa era w dziejach, era zwycięskiej rewolucji proletariackiej, era socjalizmu. Proletariat Rosji — pierwsza szturmowa brгада międzynarodowej klasy robotniczej — dokonał potężnego wyłomu w światowym systemie kapitalistycznym i ustanowił na 1/6 części kuli ziemskiej władzę ludu pracującego.

artykułów masowego spożycia, dążąc do tego, żeby w ciągu 2—3 lat radykalnie podnieść stopę życiową narodu radzieckiego. Tak radykalny wzrost produkcji dla potrzeb ludności stał się możliwy dzięki ogromnym sukcesom w rozwoju ciężkiego i lekkiego przemysłu, dzięki rozwojowi socjalistycznego rolnictwa radzieckiego. Szybkie tempo i olbrzymi rozmach rozwoju silnie wytworzyły w warunkach socjalizmu stworzył w ZSRR niewyczerpane możliwości dla dalszego wszechstronnego rozwoju produkcji rolniczej oraz przemysłu lekkiego i spożywczego. Możliwość te uruchamia władza radziecka i partia komunistyczna, czego wyrazem są znane uchwały Rady Ministrów ZSRR i KC KPZR w sprawie podniesienia produkcji rolniczej i produkcji artykułów masowego spożycia oraz w sprawie rozwoju handlu radzieckiego.

artykułów masowego spożycia, dążąc do tego, żeby w ciągu 2—3 lat radykalnie podnieść stopę życiową narodu radzieckiego. Tak radykalny wzrost produkcji dla potrzeb ludności stał się możliwy dzięki ogromnym sukcesom w rozwoju ciężkiego i lekkiego przemysłu, dzięki rozwojowi socjalistycznego rolnictwa radzieckiego. Szybkie tempo i olbrzymi rozmach rozwoju silnie wytworzyły w warunkach socjalizmu stworzył w ZSRR niewyczerpane możliwości dla dalszego wszechstronnego rozwoju produkcji rolniczej oraz przemysłu lekkiego i spożywczego. Możliwość te uruchamia władza radziecka i partia komunistyczna, czego wyrazem są znane uchwały Rady Ministrów ZSRR i KC KPZR w sprawie podniesienia produkcji rolniczej i produkcji artykułów masowego spożycia oraz w sprawie rozwoju handlu radzieckiego.

artykułów masowego spożycia, dążąc do tego, żeby w ciągu 2—3 lat radykalnie podnieść stopę życiową narodu radzieckiego. Tak radykalny wzrost produkcji dla potrzeb ludności stał się możliwy dzięki ogromnym sukcesom w rozwoju ciężkiego i lekkiego przemysłu, dzięki rozwojowi socjalistycznego rolnictwa radzieckiego. Szybkie tempo i olbrzymi rozmach rozwoju silnie wytworzyły w warunkach socjalizmu stworzył w ZSRR niewyczerpane możliwości dla dalszego wszechstronnego rozwoju produkcji rolniczej oraz przemysłu lekkiego i spożywczego. Możliwość te uruchamia władza radziecka i partia komunistyczna, czego wyrazem są znane uchwały Rady Ministrów ZSRR i KC KPZR w sprawie podniesienia produkcji rolniczej i produkcji artykułów masowego spożycia oraz w sprawie rozwoju handlu radzieckiego.

wań. Jasność celów i założeń tej polityki przemawia z coraz większą siłą do przekonania wszystkich ludzi pracy, postępu i kultury, jedyną drogą do zwycięstwa nad imperializmem — przez odwołanie się do siły i odwagi — oraz licznymi zwycięstwami. Do rozumienia i serca każdego człowieka pracy w krajach rządzonych przez kapitalizm, największą wymową trafiają fakty z życia narodu radzieckiego i wszystkich krajów obozu pokoju, demokracji i socjalizmu. Każdy widzi, że narody naszego obozu budują pod przewodnictwem partii komunistycznych i robotniczych nowe, wolne i sprawiedliwe życie.

W tym samym okresie wydajność pracy powiększyła się o 74,6 procenta.

Każdy rok, który mija od czasu zwycięstwa Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej, z nową siłą podkreśla wielokrotnie znaczenie dnia, kiedy robotnicy i chłopci dawnego państwa carów ruszyli pod wodzą partii komunistycznej do zwycięskiego szturmowania tyknie wyzysku i ucisku. Echo owych dni nie tylko nie słabnie, lecz z każdym rokiem coraz mocniej odbija się w coraz dalszych zakątkach świata. Nieśmiertelna idea Wielkiego Października, idea ustanowienia wyzysku i niewoli, nędzy i niedostatku, idea socjalizmu i sprawiedliwej społecznej triumfalnie obiegają kulę ziemską, budząc w nowych i nowych zastępach ludzi pracy nadzieję na wyzwolenie i wiarę w zwycięstwo.

Z każdym rokiem rośnie i potężnieje Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich — stworzone przez Rewolucję Październikową pierwsze na świecie państwo robotników i chłopów, niezdobyta twierdza pokoju i socjalizmu. Państwo zbratanych wolnych socjalistycznych narodów radzieckich, po przebyciu wspaniałej drogi zwycięstw nad niezliczonymi wrogami, po pokonaniu niezmierzonych trudności, stało się największą polityczną i materialną potęgą świata. Potęga ta oparta jest na moralno-politycznej jedności społeczeństwa radzieckiego, zespolonego wokół Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i jej Komitetu Centralnego.

Wewnętrzne przeciwności, które zżerały system kapitalistyczny pogłębiają się coraz bardziej. Rosnie nieustannie aktywność klasy robotniczej i mas pracujących w walce z nędzą i bezrobociem, coraz wyższe bije fala ruchów narodowo-wyzwoleńczych w koloniach i krajach zależnych. Historyczne zwycięstwo ludu chińskiego nad imperializmem zmieniło zasadniczo układ sił na świecie na korzyść obozu antyimperialistycznego, ma olbrzymie znaczenie dla zachowania pokoju i zwycięstwa sprawy wolności wszystkich ujarzmionych narodów wschodu.

Wewnętrzne przeciwności, które zżerały system kapitalistyczny pogłębiają się coraz bardziej. Rosnie nieustannie aktywność klasy robotniczej i mas pracujących w walce z nędzą i bezrobociem, coraz wyższe bije fala ruchów narodowo-wyzwoleńczych w koloniach i krajach zależnych. Historyczne zwycięstwo ludu chińskiego nad imperializmem zmieniło zasadniczo układ sił na świecie na korzyść obozu antyimperialistycznego, ma olbrzymie znaczenie dla zachowania pokoju i zwycięstwa sprawy wolności wszystkich ujarzmionych narodów wschodu.

Wewnętrzne przeciwności, które zżerały system kapitalistyczny pogłębiają się coraz bardziej. Rosnie nieustannie aktywność klasy robotniczej i mas pracujących w walce z nędzą i bezrobociem, coraz wyższe bije fala ruchów narodowo-wyzwoleńczych w koloniach i krajach zależnych. Historyczne zwycięstwo ludu chińskiego nad imperializmem zmieniło zasadniczo układ sił na świecie na korzyść obozu antyimperialistycznego, ma olbrzymie znaczenie dla zachowania pokoju i zwycięstwa sprawy wolności wszystkich ujarzmionych narodów wschodu.

W tym samym okresie wydajność pracy powiększyła się o 74,6 procenta.

O zdecydowanej wyższości systemu socjalistycznego nad kapitalistycznym systemem nędzy, bezrobocia i wojny, rozdieranym przez nieprzejednane wewnętrzne przeciwności świadczą triumfy ekonomiki radzieckiej. W ciągu ostatnich 28 lat budownictwa socjalistycznego produkcja przemysłowa ZSRR wzrosła 29-krotnie, a w bieżącym roku osiągnie poziom dwa i pół raza wyższy niż w przedwojennym r. 1940. Wielki kraj socjalizmu znajduje się w stanie rozkwitu swych ogromnych twórczych sił i pewnym krokiem zmierza do komunizmu. Rząd radziecki i partia komunistyczna kładą szczególny nacisk na przyspieszenie rozwoju produkcji

Nasza Ojczyzna, zawdzięczając narodowi radzieckiemu wyzwolenie i możliwość wkrócenia na drogę budowy nowego życia, zmienia się w oczach naszego pokolenia nie do poznania. Bohaterskim wysiłkiem całego narodu, a przede wszystkim klasy robotniczej, kraj nasz dokonał dziełki braterskiej pomocy wielkiego narodu radzieckiego potężnego skoku od zaoferowania do postępu. W ciągu niezmiernie krótkiego czasu zbudowaliśmy potężny ciężki przemysł, rozwinięli poważnie przemysł wytwarzający artykuły masowego spożycia. Polska, która za czasów panowania olbrzymów i kapitalistów była na szarym końcu, wysunęła się na jedno z czołowych miejsc wśród uprzemysłowionych krajów Europy.

Nasza Ojczyzna, zawdzięczając narodowi radzieckiemu wyzwolenie i możliwość wkrócenia na drogę budowy nowego życia, zmienia się w oczach naszego pokolenia nie do poznania. Bohaterskim wysiłkiem całego narodu, a przede wszystkim klasy robotniczej, kraj nasz dokonał dziełki braterskiej pomocy wielkiego narodu radzieckiego potężnego skoku od zaoferowania do postępu. W ciągu niezmiernie krótkiego czasu zbudowaliśmy potężny ciężki przemysł, rozwinięli poważnie przemysł wytwarzający artykuły masowego spożycia. Polska, która za czasów panowania olbrzymów i kapitalistów była na szarym końcu, wysunęła się na jedno z czołowych miejsc wśród uprzemysłowionych krajów Europy.

Nasza Ojczyzna, zawdzięczając narodowi radzieckiemu wyzwolenie i możliwość wkrócenia na drogę budowy nowego życia, zmienia się w oczach naszego pokolenia nie do poznania. Bohaterskim wysiłkiem całego narodu, a przede wszystkim klasy robotniczej, kraj nasz dokonał dziełki braterskiej pomocy wielkiego narodu radzieckiego potężnego skoku od zaoferowania do postępu. W ciągu niezmiernie krótkiego czasu zbudowaliśmy potężny ciężki przemysł, rozwinięli poważnie przemysł wytwarzający artykuły masowego spożycia. Polska, która za czasów panowania olbrzymów i kapitalistów była na szarym końcu, wysunęła się na jedno z czołowych miejsc wśród uprzemysłowionych krajów Europy.

Nasza Ojczyzna, zawdzięczając narodowi radzieckiemu wyzwolenie i możliwość wkrócenia na drogę budowy nowego życia, zmienia się w oczach naszego pokolenia nie do poznania. Bohaterskim wysiłkiem całego narodu, a przede wszystkim klasy robotniczej, kraj nasz dokonał dziełki braterskiej pomocy wielkiego narodu radzieckiego potężnego skoku od zaoferowania do postępu. W ciągu niezmiernie krótkiego czasu zbudowaliśmy potężny ciężki przemysł, rozwinięli poważnie przemysł wytwarzający artykuły masowego spożycia. Polska, która za czasów panowania olbrzymów i kapitalistów była na szarym końcu, wysunęła się na jedno z czołowych miejsc wśród uprzemysłowionych krajów Europy.

Nasza Ojczyzna, zawdzięczając narodowi radzieckiemu wyzwolenie i możliwość wkrócenia na drogę budowy nowego życia, zmienia się w oczach naszego pokolenia nie do poznania. Bohaterskim wysiłkiem całego narodu, a przede wszystkim klasy robotniczej, kraj nasz dokonał dziełki braterskiej pomocy wielkiego narodu radzieckiego potężnego skoku od zaoferowania do postępu. W ciągu niezmiernie krótkiego czasu zbudowaliśmy potężny ciężki przemysł, rozwinięli poważnie przemysł wytwarzający artykuły masowego spożycia. Polska, która za czasów panowania olbrzymów i kapitalistów była na szarym końcu, wysunęła się na jedno z czołowych miejsc wśród uprzemysłowionych krajów Europy.

Obecnie partia nasza przygotowuje się do swego II Zjazdu, który zgodnie z uchwałą IX plenum KC KPZR rozpocznie się 16 stycznia 1954 r. Ogłoszone zostały tezy przedjazdowe i referat towarzysza Bieruta „Zadania partii w walce o szybsze podniesienie stopy życiowej mas pracujących w obecnym okresie budownictwa

Obecnie partia nasza przygotowuje się do swego II Zjazdu, który zgodnie z uchwałą IX plenum KC KPZR rozpocznie się 16 stycznia 1954 r. Ogłoszone zostały tezy przedjazdowe i referat towarzysza Bieruta „Zadania partii w walce o szybsze podniesienie stopy życiowej mas pracujących w obecnym okresie budownictwa

Obecnie partia nasza przygotowuje się do swego II Zjazdu, który zgodnie z uchwałą IX plenum KC KPZR rozpocznie się 16 stycznia 1954 r. Ogłoszone zostały tezy przedjazdowe i referat towarzysza Bieruta „Zadania partii w walce o szybsze podniesienie stopy życiowej mas pracujących w obecnym okresie budownictwa

Obecnie partia nasza przygotowuje się do swego II Zjazdu, który zgodnie z uchwałą IX plenum KC KPZR rozpocznie się 16 stycznia 1954 r. Ogłoszone zostały tezy przedjazdowe i referat towarzysza Bieruta „Zadania partii w walce o szybsze podniesienie stopy życiowej mas pracujących w obecnym okresie budownictwa

Obecnie partia nasza przygotowuje się do swego II Zjazdu, który zgodnie z uchwałą IX plenum KC KPZR rozpocznie się 16 stycznia 1954 r. Ogłoszone zostały tezy przedjazdowe i referat towarzysza Bieruta „Zadania partii w walce o szybsze podniesienie stopy życiowej mas pracujących w obecnym okresie budownictwa

Obecnie partia nasza przygotowuje się do swego II Zjazdu, który zgodnie z uchwałą IX plenum KC KPZR rozpocznie się 16 stycznia 1954 r. Ogłoszone zostały tezy przedjazdowe i referat towarzysza Bieruta „Zadania partii w walce o szybsze podniesienie stopy życiowej mas pracujących w obecnym okresie budownictwa

DZIŚ W NUMERZE:
ZYGMUNT BRONIAREK: Tydzień na arenie świata
MIROSLAW KOWALEWSKI: Szybciej niż stalowe konstrukcje

Zespół Teatru im. Wachtangowa na Śląsku

(f) W drugim dniu swego pobytu na Ziemi Śląskiej Państwowy Teatr im. E. Wachtangowa, podzielony na zespoły wystąpił równocześnie w trzech miastach województwa stalino-grodzkiego.

Na scenie Teatru Śląskiego w Stalino-grodzie pierwszy zespół wystawił komedię Szekspira pt. „Wiele hałasu o nic”. Drugi zespół wystąpił w „Domu Górników” w Sosnowcu z kilkoma fragmentami sztuk ze swego bogatego repertuaru. Czesłociwoła gościla trzeci zespół Teatru im. E. Wachtangowa, który wystąpił ze sztuką „Głęboko sięgają korzenie” (PAP)

Na marginesie

Nie zdążył Hitler...

Wielu jest „szczęściwców” w Niemczech zachodnich, którzy mogą się poszczycić wysokimi odznaczeniami, uzyskanymi podczas ostatniej wojny. Nieboszczyk Hitler, jak wiadomo, należał do tych, którzy nie zdążyli otrzymać. Nie udało mu się zdobyć chociażby jednego z nich.

Obok jednak szczęściwców są i tacy, którzy mimo, że również ponieśli niemałe zasługi dla państwa hitlerowskiego, orderów nie otrzymali. A raczej nie zdążyli otrzymać. Nie udało im się do prostu kłosa III Rzeszy. Długość rozmyślań „poszkodowanych” w czasie wojny, od dłuższego już czasu głośno się w jakby tu sposób zrehabilitować moralnie krzywdę, odczekać. I oto w tych dniach wśród „poszkodowanych” zaplanowano niezwykły radosny nastroj. Dowiedzieli się oni bowiem, że jednak odznaczenia otrzymają.

Decyzję taką podjęła powołana przez władze niemieckie specjalna komisja „orderowa”. Komisja ta postanowiła odznaczyć tych wszystkich, którzy z przyczyn wyżej podanej odznaczeń nie otrzymali, specjalnym „Kriegserinnerungskreuz” (pamiątkowym krzyżem wojennym). Jednym z inicjatorów tej decyzji jest sam Manteuffel — dawny, zasłużony generał hitlerowski, a obecny, niemiecki zastępca dyktatora niemieckich deputowanych z ramienia FDP.

Jak donosi zachodnio-niemiecka „Die Welt”, ten to właśnie „kawaler żelaznego krzyża z brylantami” publicznie zastrzegł, że „Kriegserinnerungskreuz” otrzymają wyłącznie ci, którzy ponieśli zasługi dla III Rzeszy, a których nie zdążyło odznaczyć. — A zasługę ponieśli ci, którzy potrafiliby mordować ku chwale III Rzeszy i zadawali śmierć Führerowi. Nie zdążył odznaczyć ich Hitler — wyręcza go Manteuffel w imieniu Bonn i Waszyngtonu. WL

Obrady plenarne Zgromadzenia Ogólnego ONZ

(f) NOWY JORK (PAP). — 3 bm. odbyło się plenarne posiedzenie Zgromadzenia Ogólnego ONZ, na którym rozpatrzone zostały sprawozdania i rezolucje.

50 głosami przy 8 wstrzymujących się Zgromadzenie Ogólne uchwaliło projekt rezolucji, który „ponownie wyzywa państwa, by ratyfikowały konwencję w sprawie zapobieżenia zbrodni ludobójstwa i w sprawie kar za tę zbrodnię, bądź przylczyły się do tej konwencji w jak najkrótszym czasie”. Następnie Zgromadzenie Ogólne przystąpiło do omawiania projektu rezolucji w sprawie Maroka zgłoszonego przez Komisję Polityczną. Rezolucja ta nie uzyskała wymaganej większości głosów. Z kolei Zgromadzenie przystąpiło do omawiania sprawozda-

nia Komisji Politycznej w sprawie Tunisu. Dyskusja nad tą sprawą odroczone została do następnego posiedzenia plenarnego.

Na posiedzeniu popołudniowym 3 bm. toczyła się dyskusja nad sprawozdaniem dotyczącym tzw. „bezbrotnej zbrodni” oskarżeń o stosowanie przez siły zbrojne NZ broni bakteriologicznej. Jak wiadomo, w związku z omawianiem, na wniosek USA, tego problemu w Komisji Politycznej, delegacja ZSRR zgłosiła projekt rezolucji, wyzywający wszystkie państwa, które dotychczas nie przylczyły się do protokołu genewskiego z 1925 r., zakazującego stosowania broni chemicznej i bakteriologicznej, by uczyniły to jak najszybciej. Jednakże większość Komisji z delegacją USA

na czele uchwaliła inny projekt rezolucji, który zaleca przekazanie radzieckiego projektu rezolucji Komisji do Spraw Rozbrojenia.

Na posiedzeniu plenarnym Zgromadzenia Ogólnego zabral głos przedstawiciel ZSRR J. Malik, który oświadczył, że uchwala w sprawie przekazania radzieckiego projektu rezolucji Komisji do Spraw Rozbrojenia. W wyniku głosowania większość Zgromadzenia uchwaliła przekazanie radzieckiego projektu rezolucji Komisji do Spraw Rozbrojenia. W tym trybie Komisja Powiernicza Zgromadzenia Ogólnego NZ rozpatruje obecnie sprawę jednostronnego postępowania rządu Stanów Zjednoczonych, który odmówił udzielenia sekretarzowi generalnemu ONZ informacji o niesamodzielnym terytorium Porto Rico. Przedstawiciele USA oświadczyli, że z chwilą wprowadzenia nowej „konstytucji” na tym tery-

torium rzekomo „zniknęły resztki kolonializmu”. Delegat ZSRR A. Kuczkarow w oparciu o analizę aktów ustawodawczych rządu USA wobec Porto Rico, zdemaskował twierdzenia przedstawicieli USA. Reprezentanci Gwatemali i Meksyku stwierdzili, że Porto Rico jest w dalszym ciągu zależne od USA.

USA odmawiają udzielenia ONZ informacji o sytuacji w Porto Rico

Wzrost przestępczości w USA

(a) NOWY JORK (PAP). Przemawiając przed kilku dniami przed Sądem Najwyższym USA, Robert Jackson oświadczył m. in.:

„W Stanach Zjednoczonych wzrasta przestępczość i bandytyzm wśród młodości... Młodzież przestępczo dokonuje potwornych zbrodni, które w wielu wypadkach pozostają bezkarne”.

Rząd włoski ogłosił zakaz eksportu towarów do Jugosławii

(a) RZYM (PAP). Jak donosi dziennik „Globo”, rząd włoski postanowił wprowadzić zakaz eksportu do Jugosławii bez specjalnego zezwolenia wszystkich towarów, oprócz pewnych gatunków owoców i nasion.

W związku z tym poseł Jugosławii w Rzymie Gregoricz złożył rządowi włoskiemu notę protestacyjną. Wiceminister spraw zagranicznych Dominego oświadczył posłowi jugosłowiańskiemu, że posunięcia te zostały wywołane koniecznością przerwania eksportu do Jugosławii materiałów strategicznych, ponieważ „Jugosławia nie odwołła zarządzących mobilizacyjnych”.

Konkretny program

Nowa nota radziecka wysłana 3 listopada br. do rządów trzech zachodnich mocarstw wyraźnie wskazuje na dwulicową taktykę tych państw, które pod osłoną „pokojowych” frazesów w istocie starają się nie dopuścić do odprężenia międzynarodowej sytuacji politycznej.

W nocie zachodnich mocarstw z 18 października br., będącej odpowiedzią na konkretną propozycję rządu radzieckiego użyto co prawda wielu słów na temat „potrzeby” odprężenia stosunków międzynarodowych — przy bliższym wejrzeniu jednak w treść „propozycji” widzimy, iż wszelkie „argumenty” i poczynania rządów mocarstw zachodnich zmierzają w gruncie rzeczy do utrzymania i wzmożenia napięcia międzynarodowego.

Niezmiernie charakterystycznym pod tym względem jest stosunek zachodnich mocarstw do zaproponowanej przez Związek Radziecki konferencji pięciu mocarstw celem omówienia środków złagodzenia napięcia międzynarodowego. Jest rzeczy jasną dla każdego, iż bez udziału 500-milionowego narodu chińskiego nie można rozwiązać nabrzmiałych problemów międzynarodowych. Stałe odmawianie Chinom Ludowym należnego miejsca w ONZ jest właśnie jednym z momentów uniemożliwiających zmniejszenie napięcia.

Nie chcąc dopuścić za wszelką cenę do zwolnienia konferencji „Pięciu”, mocarstwa zachodnie proponują przesunięcie rozpatrzenia niektórych zagadnień (np. rozbrojenia) na porządek dzienny ONZ — bądź też usiłują z konferencji politycznej w sprawie Korei uczynić namiastkę konferencji pięciu mocarstw.

Dotychczasowa praktyka imperialistów amerykańskich na sesjach ONZ oraz działalność amerykańskiej „maszynki do głosowania” pokazują jasno, że drogą wskazaną w nocie zachodnich mocarstw. Jeśli chodzi natomiast o konferencję w sprawie Korei, to niezależnie od jej ważnego znaczenia dla pokoju, wiadomo, że celem jej nie jest omówienie całokształtu środków prowadzących do odprężenia międzynarodowego w skali światowej. Nota radziecka wskazuje przy tym na brak logiki w takim potraktowaniu sprawy, ponieważ zachodnie mocarstwa nie zgadzają się na udział krajów neutralnych w konferencji koreańskiej, zapominając widocznie iż takie postawienie sprawy „uniemożliwia udział Związku Radzieckiego we wspomnianej konferencji”. Jeśli więc Związek Radziecki jako kraj neutralny nie mógłby wziąć udziału w konferencji koreańskiej, czyż można się od niej spodziewać, iż będzie ona w stanie rozwiązać problem złagodzenia napięcia w stosunkach międzynarodowych?

Z jeszcze większą wyrazistością wychodzi na jaw nieszczerść zachodnich mocarstw w sprawie tak ważnej, jak pokojowe rozwiązanie zagadnienia niemieckiego.

Ostatnie dwie noty radzieckie (z 15 sierpnia i 28 września) wskazywały wyraźnie na przyczynę, jakie stoją na przeszkodzie rozwiązaniu problemu niemieckiego oraz wskazywały drogi do ich usunięcia.

Sytuacja w zachodnich Niemczech staje się na skutek pogwałcenia uchwał konferencji poczdamskiej i odrodzenia niemieckiego imperializmu i militarystyki coraz groźniejsza dla pokoju. Kola rządzące Niemiec zachodnich jawnie stawiają sobie za cel jak najszybszą remilitaryzację. Ci sami królowie armii i hitlerowscy generałowie, którzy przygotowali i wywołali najokrutniejszą z wojen, znowu obejmują kierownictwo nad realizowaniem planu nowej wojny. Kilka boiska tuzina złotem Wall Street i obietnicami wypraw krzyżowych, nie uważa nawet już dziś za potrzebne ukrywania agresywnych celów wobec państw sąsiednich, ani odwołujących zapędów wobec Polski, Czechosłowacji, Francji czy Belgii. Dąży ona wszelkimi siłami w opar-

ciu o imperializm amerykański do przeforsowania ratyfikacji wojennych układów z Bonn i Paryża oraz do wskrzeszenia nehitlerowskiej armii.

Związek Radziecki w poprzednich notach wysunął już propozycję zwolnienia konferencji czterech ministrów spraw zagranicznych celem uregulowania problemu niemieckiego. W nowej nocie, zwracając zachodnim mocarstwom poważnie uwagę na doniosłość przestrzegania zasad i celów porozumienia poczdamskiego układu, który wyliczył granicę Polski na Odrze i Nysie, rząd radziecki z całym naciskiem stwierdza, iż również obecnie uważa za konieczne, aby cztery mocarstwa wraz z przedstawicielami Niemiec zachodnich i Niemiec wschodnich, zajęły się sprawą traktatu pokojowego oraz przewróceniem jedności Niemiec na demokratycznych i pokojowych zasadach.

Przypominając, iż rząd radziecki zaproponował omówienie na konferencji w sprawie Niemiec takich zagadnień jak zwolnienie konferencji pokojowej, utworzenie tymczasowego rządu ogólnoniemieckiego i przeprowadzenie przezeń ogólnokrajowych wyborów, nota radziecka demaskuje politykę zachodnich mocarstw, które w rzeczywistości pragną problem niemiecki sprowadzić do prostu do kwestii wyborów organizowanych przez władze okupacyjne. A jak wybory przeprowadzone pod „czujnym” okiem zachodnich okupantów wyglądają, można się było przekonać 6 września br., kiedy Adenauer wprowadził do Bundestagu wyrobowaną w hitlerowskiej służbie i podkarmioną przez Wall Street, zięcią żądzą odwetu, zgraję monopolistów, militarystów i hakatystów.

Polityka zachodnich mocarstw polega na tym, że za parawanem czechy i golosolnych ofiar zawiartych w ich notach tworzą bazy wojskowe wokół ZSRR i krajów demokracji ludowej, przekształcając zachodnie Niemcy w bazę wyprawową przeciw ich sąsiadom, zarówno ze wschodu jak i zachodu.

Jest rzeczą jasną, że jeśli problem niemiecki ma być rozwiązany w duchu układu poczdamskiego, jeśli ma umożliwić narodowi niemieckiemu odbudowę państwa na podstawach demokratycznych i pokojowych, to uregulowanie tego zagadnienia jest nierozważalne związane z likwidacją baz wojskowych oraz zaprzestaniem polityki przymuszania do ratyfikacji układów z Bonn i Paryża i wprowadzania ich w życie.

Nota z naciskiem stwierdza, iż ratyfikacja układów z Bonn i Paryża, a więc remilitaryzacja i odbudowa agresywnego Wehrmachtu, uniemożliwiają odbudowę Niemiec jako państwa zjednoczonego i pokojowego i „tym samym czyni również bezprzedmiotowym omówienie kwestii niemieckiej na konferencji ministrów spraw zagranicznych czterech mocarstw”.

Związek Radziecki domaga się wobec tego wyjaśnienia czy mocarstwa zachodnie zamierzają kontynuować w przyszłości te samą dwulicową politykę, sprzeczną z pokojowymi dążeniami narodów Europy. Popierana przez Waszyngton remilitaryzacja zachodnich Niemiec nie da się pogodzić z bezpieczeństwem narodów Europy, które z rosnącym niepokojem obserwują wyczyn militarystów i rewizjonistów, dążących do odbudowy hitlerowskiego imperium.

Propozycje radzieckie zawarte w nowej nocie odpowiadają pragnieniom narodów, które na własnej skórze zaznały wilekich klów hitlerowskich, odpowiadają również najwyższemu interesom narodu polskiego. Przyjęcie propozycji radzieckich w sprawie konferencji dla omówienia środków złagodzenia napięcia międzynarodowego, byłoby niewątpliwie wielkim krokiem na drodze do uratowania pokoju światowego i bezpieczeństwa narodów.

Należy rozszerzyć reprezentację robotników w kierownictwie Międzynarodowej Organizacji Pracy

Pismo poselstwa radzieckiego do dyrektora generalnego Międzynarodowego Biura Pracy

(a) MOSKWA (PAP). Agencja TASS podaje: 5 października poselstwo ZSRR w Szwajcarii skierowało do dyrektora generalnego Międzynarodowego Biura Pracy pismo, w którym czytamy m. in.:

Poselstwo ZSRR ma zaszczyt zakomunikować, że rząd Związku Radzieckiego, dążąc do rozszerzenia współpracy z innymi krajami w rozwiązywaniu zagadnień stojących przed Międzynarodową Organizacją Pracy, postanowił przyjąć obowiązujące, że „każdy problem lub spór dotyczący interpretacji tego statutu lub konwencji, zawartych przez członków w oparciu o ten statut powinien być przekazany do rozpatrzenia przez Międzynarodowy Trybunał” oraz punktem 2 art. 37, który przewiduje przekazanie przez Radę Administracyjną Trybunału każdego sporu lub problemu dotyczącego interpretacji konwencji.

Jeśli chodzi o sprawy podlegające kompetencji Międzynarodowego Trybunału, Związek Radziecki będzie nadal stał na stanowisku, że „każdy problem lub spór dotyczący interpretacji tego statutu lub konwencji, zawartych przez członków w oparciu o ten statut powinien być przekazany do rozpatrzenia przez Międzynarodowy Trybunał” oraz punktem 2 art. 37, który przewiduje przekazanie przez Radę Administracyjną Trybunału każdego sporu lub problemu dotyczącego interpretacji konwencji.

wiązki, jakie nakłada statut wymienionej organizacji. Poselstwo oświadcza również, że Związek Radziecki nadal uważa za konieczne przeprowadzenie zmiany struktury Międzynarodowej Organizacji Pracy przez rozszerzenie reprezentacji robotników i innych kategorii pracujących w jej kierowniczych organach.

Poselstwo uważa również za konieczne oświadczyć, że Związek Radziecki nie będzie związany postanowieniami punktu 1 art. 37 statutu Międzynarodowej Organizacji Pracy, prze-

widującego, że „każdy problem lub spór dotyczący interpretacji tego statutu lub konwencji, zawartych przez członków w oparciu o ten statut powinien być przekazany do rozpatrzenia przez Międzynarodowy Trybunał” oraz punktem 2 art. 37, który przewiduje przekazanie przez Radę Administracyjną Trybunału każdego sporu lub problemu dotyczącego interpretacji konwencji.

Jeśli chodzi o sprawy podlegające kompetencji Międzynarodowego Trybunału, Związek Radziecki będzie nadal stał na stanowisku, że „każdy problem lub spór dotyczący interpretacji tego statutu lub konwencji, zawartych przez członków w oparciu o ten statut powinien być przekazany do rozpatrzenia przez Międzynarodowy Trybunał” oraz punktem 2 art. 37, który przewiduje przekazanie przez Radę Administracyjną Trybunału każdego sporu lub problemu dotyczącego interpretacji konwencji.

Amerykanie uporczywie uniemożliwiają postęp rokowań w Panmunżon

(f) PEKIN (PAP). Agencja Nowych Chin opublikowała następujący komunikat w sprawie rokowań w Panmunżon: Na dziesiątym posiedzeniu, 5 bm., przedstawiciel USA Dean w dalszym ciągu odmawiał zgody na podjęcie natychmiastowej dyskusji w sprawie składu przyszłej konferencji politycznej. Stosując nowy manewr, Dean zaproponował, aby kwestie porządku dziennego przekazać doradcom obu stron do załat-

wienia, a narady obu stron przerwać do czasu, aż doradcy przedłożą sprawozdanie na temat porządku dziennego.

Przedstawiciel KRLD Ki Suk-bok podkreślił, że w ciągu 9 ostatnich dni nie poczyniono żadnego postępu w dyskusji. Odpowiedzialność za podobny stan rzeczy spada całkowicie na stronę amerykańską. Ustalenie porządku dziennego nie jest trudne — oświadczył Ki Suk-bok — o ile stro-

na przeciwna okaże dobrą wolę podczas dalszych konsultacji. Ki Suk-bok zaproponował, aby spotkania obu stron były kontynuowane — zamiast przekazywania kwestii porządku dziennego doradcom.

W zakończeniu przedstawiciel KRLD oświadczył, że strona koreańska - chińska pragnie przestudiować propozycję Deana i odpowiedź zakomunikuje na następnym posiedzeniu, które odbędzie się 6 bm.

USA domagają się prowadzenia „brudnej” wojny w Indochinach

(a) PARYŻ (PAP). Prasa paryska omawia obszernie wizytę wiceprezydenta Stanów Zjednoczonych Nixona w Indochinach.

Jak wynika z doniesień agencji France Presse, francuskie władze kolonialne uzgodniły z Nixonem wspaniałe przyjęcie. Dowództwo francuskiego korpusu ekspedycyjnego chciało powitać Nixona, przeprowadzając „pomysłną ofensywę na froncie”, lecz „ofensywa” ta zakończyła się porażką.

Na wydanym na jego cześć przez Bao Dai'a bankiecie Nixona obiecał władzom francuskim wszechstronną pomoc w wojnie prowadzonej przeciwko narodowi wietnamskiemu.

Paryskie dzienniki „Libération” i „L'Humanité” podkreślają, że celem wizyty Nixona w Indochinach było niedopuszczenie do ewentualnych rozłamów w sprawie położenia kresu wojnie w Indochinach.

Korespondent „dziennika „France Soir” donosi z Saigona, że Nixona oświadczył przedstawicielom francuskich władz kolonialnych, iż Stany Zjednoczone „sprzeciwiają się wszelkim rozmowom w Indochinach, dopóki nie będzie odniesione wyraźne zwycięstwo militarne”.

Dziennik „Libération” podkreśla, że Stany Zjednoczone domagają się, aby Francja prowadziła nadal wojnę w Indochinach.

Chłopi pow. raciborskiego wykonali plan dostaw zboża i ziemniaków

OPOLE (kor. wł.). — Szczególnie piękny sukces w czynnie październikowym odnieśli chłopcy malorolnicy i średniorolnicy pow. raciborskiego, którzy jako pierwsi w kraju w dniu 4 bm. wykonali w 100 procentach obowiązki dostawy zboża i ziemniaków. Wszyscy chłopcy tego powiatu zobowiązani do dostaw w roku bieżącym rozliczyli się do kilograma z państwem.

Ten wspaniały sukces powiatu raciborskiego jest wynikiem patriotycznej postawy tamtejszych chłopów. Do wyniku tego w poważnym stopniu przyczynił się przykład produjących chłopów, którzy przed terminem wykonali swoje zobowiązania i pociągali za sobą innych. Należą do nich m. in. Piotr Kalemba — soltys z gromady Siedliska, dzięki któremu gromada ta pierwsza w powiecie raciborskim wykonała w pełni dostawę zboża dla państwa, dalej Adolf Medek — soltys z gromady Wojnowice, który przez stały, prawie codzienny kontakt z gminnym delegatem Ministerstwa Skupu w Krzanowicach przyczynił się do wykonania dostaw w swojej gromadzie.

Niemalą rolę w realizacji dostaw odegrały również spółdzielnie produkcyjne, spośród których na wyróżnienie zasługują spółdzielnie produkcyjne w Amantowie, w Ocicach i w Pawłowie. Ta ostatnia — pierwsza na terenie powiatu — przed terminem i z nadwyżką wykonała dostawę zboża i ziemniaków.

Wiele do zadowolnienia ma również powiat raciborski z ramienia narodowym, które szybko, systematycznie i wnikliwie rozpatrywały podania o obniżenie wymiaru dostaw z uzasadnionych przyczyn. Specjalne uznania należą się Prezydium Gminnej Rady Narodowej w Kuźni Raciborskiej i Lubowicach, które dzięki kolektywnej i energicznej pracy pierwsze w powiecie zameldowały o 100 proc. wykonaniu dostaw.

Sukces chłopów powiatu raciborskiego nie przyszedł łatwo. W wielu gminach i gromadach a zwłaszcza w Krzanowicach i Krzyżanowicach aktywnie walczyli i chłopcy pracujący walczyć o pełne wykonanie dostaw zboża i ziemniaków przewidywanych w planie. Wymagało to od nich stosowania najrozsądniejszych metod agitacji i uświadczania. W tym celu we wszystkich gromadach i gminach stosowano tablice i wykresy, które wykazywały produkcyjne i wlokące się w ogonie gromady oraz blyskawicę zelpomowskie, w których popularizowano przydatki skupu, a krytykowsko opieszale. Demaskowano kulaków - spekulantów, a wobec niepoprawnych stosowano kary.

Dzięki szeroko zakrojonej pracy polityczno - uświadczającej, przydatki aktywni, towarzyszy partyjnych i produkcyjnych chłopów oraz stałe przeprowadzanej na każdej gromadzie KP i posiedzeniu KG analizy dostaw, w realizacji ich odniesiono pełne zwycięstwo.

J. D.

Wzrost przestępczości w USA

(a) NOWY JORK (PAP). Przemawiając przed kilku dniami przed Sądem Najwyższym USA, Robert Jackson oświadczył m. in.:

„W Stanach Zjednoczonych wzrasta przestępczość i bandytyzm wśród młodości... Młodzież przestępczo dokonuje potwornych zbrodni, które w wielu wypadkach pozostają bezkarne”.

Rząd włoski ogłosił zakaz eksportu towarów do Jugosławii

(a) RZYM (PAP). Jak donosi dziennik „Globo”, rząd włoski postanowił wprowadzić zakaz eksportu do Jugosławii bez specjalnego zezwolenia wszystkich towarów, oprócz pewnych gatunków owoców i nasion.

W związku z tym poseł Jugosławii w Rzymie Gregoricz złożył rządowi włoskiemu notę protestacyjną. Wiceminister spraw zagranicznych Dominego oświadczył posłowi jugosłowiańskiemu, że posunięcia te zostały wywołane koniecznością przerwania eksportu do Jugosławii materiałów strategicznych, ponieważ „Jugosławia nie odwołła zarządzących mobilizacyjnych”.

Wzrost przestępczości w USA

(a) NOWY JORK (PAP). Przemawiając przed kilku dniami przed Sądem Najwyższym USA, Robert Jackson oświadczył m. in.:

„W Stanach Zjednoczonych wzrasta przestępczość i bandytyzm wśród młodości... Młodzież przestępczo dokonuje potwornych zbrodni, które w wielu wypadkach pozostają bezkarne”.

Rząd włoski ogłosił zakaz eksportu towarów do Jugosławii

„Okrucieństwa”, „terror” i... zwykła prawda

„Amerykańska” strona Panmunżon. Wejście do baraków, gdzie przebywają repatriowani jeńcy wojenni. Dziesiątki amerykańskich korespondentów. Trzask aparatów fotograficznych, błyski magnesji, jaskrawe światło jupiterów. Z „Willysa” wychodzi generał wojsk USA William Dean, do niedawna jeniec strony ludowej. Pytania, dziesiątki pytań, a wszystkie zadawane w jednym celu: „Jak pana traktowano? Czy pana nie torturowano?” I odpowiedź, udzielana jak gdyby z zawstydzeniem: „Byłem traktowany dobrze. Nie, nie byłem torturowany”.

Zawiedzione miny dziennikarzy. Zawiedzione i w tym wypadku, podobnie jak w wielu innych podobnych wypadkach. Olbryzia większość repatriowanych żołnierzy amerykańskich wyraża się pozytywnie o pobycie w obozach strony ludowej. „Lukusów nie było, ale traktowanie należy określić jako dobre” — oto treść wypowiedzi byłych jeńców wojennych.

świadczył on w ubiegłym czwartek, że 5 jeńców zakatowanych zostało na śmierć za wyrażenie chęci powrotu do ojczyzny. W dniu 2 listopada dowództwo wojsk hinduskich podało do wiadomości, że dotychczas zamordowano ogółem 11 jeńców. W związku z tym general Timaya oświadczył: „W obozach tych (jenieckich — red.) działają organizacje terrorystyczne, otrzymujące rozkazy z Seulu... Jeńcy ludowi uciekają z obozów w narażeniem życia, ponieważ obowiązują je, że jeśli oświadczą, iż chcą wrócić do ojczyzny, zostaną zamordowani przez agentów lisymantowskich i kuomintangowskich”.

Tak więc, istnieje reżim terroru i to najbardziej okrutnego tylko nie tam, gdzie go szukają Amerykanie. I właśnie po to, by odwrócić uwagę od tych potwornych warunków panujących w obozach jenieckich — strona amerykańska przy pomocy osobników, zasłyszanych przez FBI słabykowała swoje nieudolne oszustwo.

Ale istnieje jeszcze jedna przyczyna tej kampanii oszczerstwa wymierzonych przeciwko Koreai Ludowej i Chinom. W Panmunżon, odbywają się obecnie rozmowy na temat konferencji politycznej w sprawie Korei. Rozmowy te nie przyniosły dotychczas żadnego rezultatu, ponieważ strona amerykańska odmawia uprzejmie przedyskutowania sprawy składu konferencji politycznej; wypowiada się ona przeciwko udziałowi w konferencji państw neutralnych a przede wszystkim Indii.

(Warto tu podkreślić, że za udziałem Indii wypowiedziało się wiele rządów kapitalistycznych, łącznie z rządem Wielkiej Brytanii). Amerykańskie kółka rządzące zdają sobie oczywiście sprawę, że światowa opinia publiczna wie, kto ponosi odpowiedzialność za niepowodzenie rozmów. Chcąc więc i od tych manewrów odwrócić uwagę, Amerykanie ponownie posłużyli się orężem oszczerstwa.

Oszczerstwo to jednak nosi na sobie tak wiele śladów ordynarnego fałszerstwa, że nawet prasa amerykańska, tu i ówdzie napomknie o jego prawdziwym charakterze. Tak np. korespondent Associated Press donosił, że „raport” Departamentu Armii podobny jest do zbudzenia do raportu pułkownika Jamesa Hanley, wydanego w roku 1951. Tamten raport również pełen był szczegółów o rzekomych „okrucieństwach” i również miał na celu wywołanie nowej psychozy wojennej. Jego oczywista fałszywość — zdemaskowana między innymi przez takich burżuazyjnych dziennikarzy jak korespondent Associated Press Hightower, obserwatora dziennika „Daily Compass” Stone’a, czy komentatora politycznego dziennika „Washington Post” — była tak oczywista, iż Pentagon (ministerstwo obrony) uznał za stosowne od tego raportu oficjalnie się odżegnać.

Obecnie — stare fałszerstwo zostało odrzucane ponownie w kuchni Departamentu Armii i puszczane w świat jako „najświeższa potrawa”.

W podobnej sytuacji jak Oatis byli zapewne i oficerowie amerykańscy. Kiedy złapano ich na gorącym uczynku i przedstawiono im obszerny i udokumentowany materiał dowodowy, nie mogli kłamać. Obecnie — pod wpływem dyskusji FBI, zlekci się o swą skórę i zeznania odwołali.

I tu niesłychanie charakterystyczny szczegół, który we właściwym świetle pokazuje całą wartość owych „odwołań”. Zgodnie z depeszą „United Press” z 26.X porucznik John S. Quinn oświadczył w swym „odwołaniu”, że zaniem złożył w niewoli zeznania na temat wojny bakteriologicznej, „trzymamy był przez 20 miesięcy w lodowatej zimnie”.

A oto prawda. Zeznanie Quinna napisane zostało 13 kwietnia 1952 r. Gdyby rzeczywiście przebywał 20 miesięcy w „lodowatej zimnie” znaczyłoby to, że dostał się do niewoli w sierpniu 1950 r.

W podobnej sytuacji jak Oatis byli zapewne i oficerowie amerykańscy. Kiedy złapano ich na gorącym uczynku i przedstawiono im obszerny i udokumentowany materiał dowodowy, nie mogli kłamać. Obecnie — pod wpływem dyskusji FBI, zlekci się o swą skórę i zeznania odwołali.

I tu niesłychanie charakterystyczny szczegół, który we właściwym świetle pokazuje całą wartość owych „odwołań”. Zgodnie z depeszą „United Press” z 26.X porucznik John S. Quinn oświadczył w swym „odwołaniu”, że zaniem złożył w niewoli zeznania na temat wojny bakteriologicznej, „trzymamy był przez 20 miesięcy w lodowatej zimnie”.

A oto prawda. Zeznanie Quinna napisane zostało 13 kwietnia 1952 r. Gdyby rzeczywiście przebywał 20 miesięcy w „lodowatej zimnie” znaczyłoby to, że dostał się do niewoli w sierpniu 1950 r.

Tymczasem wte dy Quinn nie tylko nie był w niewoli, ale w

Wiadomości sportowe

Nowe zwycięstwo szanghajskich radzieckich

STALINOGRÓD. W Chorowie rozegrano zawody w podnoszeniu ciężarów między reprezentacjami związków zawodowych ZSRR i radzieckich zwycięstwo odnieśli szanghajscy radzieccy.

Zwycięstwa piłkarzy radzieckich

HELSENKI. Przebijająca w Finlandii piłkarska drużyna Zenit (Leppävaara) rozegrała w Tampere zwycięskie spotkanie z reprezentacją...

W tym samym dniu w Pradze rozegrano spotkanie MFK Zbrojovka Brno z reprezentacją MSK 7:3 (2:0, 2:3, 3:0).

Jeszcze bardziej pogłębimy przyjaźń z ludźmi Kraju Wielkiego Października dla dobra naszych narodów i całej postępowej ludzkości

Referat wiceprezesa Rady Ministrów tow. Stefana Jędrzychowskiego

Towarzysze i Obywatele!

W dniu dzisiejszym, w trzydziestą rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, przełomowego wydarzenia w dziejach świata, łączymy się z naszymi radzieckimi przyjaciółmi, łączymy się z całą postępową ludzkością, w uczuciach głębokiej radości, zasłużonej dumy ze zwycięskiej drogi, jaką przebyły w ciągu tych 36 lat narody radzieckie, w uczuciach głębokiej wiary i pewności ostatecznego zwycięstwa sił pokoju i postępu z wielkim Związkiem Radzieckim na czele.

36 lat temu Komunistyczna

Partia Związku Radzieckiego połączyła w jeden potężny rewolucyjny nurt ogólnodemokratyczny ruch na rzecz pokoju, demokratyczny ruch chłopski, wyzwoleńczy ruch narodów, uciskanych przez carat i przewodzący w tej walce rewolucyjny ruch proletariatu o obalenie władzy burżuazji i socjalizm i poprowadziła mas ludowe z proletariatem na czele do decydującego szturmu. Władza burżuazji i obszarników została obalona. Powstało pierwsze w dziejach państwo robotników i chłopów.

wybiegów i prowokacji nie dopuścić do pokojowego uregulowania kwestii koreańskiej. W swych działaniach, mających na celu zatrucie atmosfery międzynarodowej imperialiści amerykańscy posługują się utrzymywaniem i kontrolowanymi przez siebie bandami Li Syn-mana i Czang Kai-szeka, które za ich wiedzą i z ich pomocą dokonują takich prowokacyjnych wyczynów jak np. terroryzowanie chińskich i koreańskich jeńców wojennych w celu

przeciwdziałania repatriacji, agresja band kuomintangowskich na terytorium Burmy lub piracka napadła na polski statek „Praca”. Narody świata coraz lepiej rozumieją istotę wrogiej pokojowi akcji imperialistów. Świadczą o tym potężne ruchy z każdym rokiem światowy ruch w obronie pokoju, który coraz skuteczniej demaskuje podżegaczy wojennych, i prowadzi walkę o pokój we wszystkich częściach świata.

ZSRR – potężne mocarstwo przemysłowe

W ciągu 36 lat budownictwa socjalistycznego wladza radziecka przekształciła dawną zacofaną Rosję carską w potężne mocarstwo przemysłowe. Dzięki realizacji leninowsko-stalinowskich planów socjalistycznego uprzemysłowienia kraju, produkcja przemysłowa wzrosła w porównaniu z rokiem 1924—25 dwadzieścia dziewięć razy, przy czym produkcja przemysłu środków wytwórczości, stanowiącego podstawę rozwoju całej gospodarki narodowej, wzrosła pięćdziesiąt pięć razy, a produkcja przemysłu produkcyjnego przedmiotów konsumpcji — dwunastokrotnie. Zmieniła się struktura przemysłu. Udział przemysłu ciężkiego, który przed rewolucją, jak również po zakończeniu wojennej odbudowy w roku 1924/25 stanowił około 1/3 całości produkcji przemysłowej, wzrósł do ponad dwóch trzecich.

W toku kolejno realizowanych planów pięcioletnich Związku Radzieckiego nie tylko uwolniono się od wszelkiej zależności gospodarczej od świata kapitalistycznego, ale dzięki potężnemu rozwojowi przemysłu ciężkiego, a zwłaszcza maszynowego, może dziś udzielać o gromnej pomocy w uprzemysłowieniu europejskim krajom demokracji ludowej i Chinom Ludowym, a ponadto, eksportować maszyny do słabo rozwiniętych krajów świata kapitalistycznego. Dzięki rozwojowi przemysłu ciężkiego, a zwłaszcza przemysłu traktorowego i przemysłu maszyn rolniczych, Związek Radziecki mógł dokonać rewolucyjnego przeobrażenia na nowej podstawie technicznej rozdrobnionej gospodarki chłopskiej w wielkie nowoczesne socjalistyczne spółdzielczo-kolchozowe gospodarstwa rolne, stwarzając w ten sposób podstawy szybkiego wzrostu produkcji rolnej. Jej wojna światowa tylko przelotowo przerwała nieprzerwany rozwój radzieckiej gospodarki narodowej. Szybki odbudowawszy gospodarkę zniszczonej wojennych, Związek Radziecki zrealizował ogromny postęp w dziedzinie wzrostu przemysłu ciężkiego. Związek Radziecki może obecnie, nadal rozwijając w szybkim tempie przemysł ciężki, zwiększyć tempo rozwoju przemysłu lekkiego i spożywczego, przyspieszyć wzrost produkcji rolnej, a tym samym umożliwić szybszy wzrost stopy życiowej mas pracujących.

W jeszcze szybszym tempie niż cały przemysł ciężki wzrósł przemysł maszynowy i przemysł chemiczny. Tempo wzrostu produkcji przemysłowej Związku Radzieckiego, a w szczególności rozwoju przemysłu ciężkiego nie ma żadnego precedensu w historii gospodarczej świata. Również produkcja przemysłu lekkiego i spożywczego wzrosła w tempie niespotykanym w krajach kapitalistycznych. Produkcja tkanin bawełnianych wynosiła w roku 1913 — 2,224 miliony metrów, a w 1953 r. — 5,300 milionów metrów, produkcja tkanin wełnianych wzrosła do 103 milionów metrów na 200 milionów metrów. Produkcja

tytułem „Ekonomika radziecka przebiega zachod”. W artykule autor, nie ukrywając swego antyradzieckiego nastawienia pisze: „Musimy dziś przyznać, że wzrost gospodarki jest wyższy w krajach komunistycznych niż w niekomunistycznych. Nawet z najbardziej sceptycznych studiów wynika nie zbieżność fakt, że jakimkolwiek kierować się kryteriami, komunizm bije kapitalizm we wszystkich dziedzinach”. „Co więcej — gdyby w krajach zachodu zdołano nawet utrzymać pełne zatrudnienie — to i wówczas gospodarka radziecka rosnąć będzie szybciej i spowoduje coraz wyższy poziom życia w Związku Radzieckim”.

Wzrost dobrobytu w ZSRR – wzrost nędzy i bezrobocia w krajach kapitalistycznych

Zwrót w tym kierunku w polityce gospodarczej ZSRR znajdujący swój wyraz w przemówieniu tow. Malenkowa na V Sesji Rady Najwyższej ZSRR, w uchwale wrześniowego plenum KC KPZR w sprawie wzrostu produkcji rolnej oraz w uchwale Rady Ministrów ZSRR i KC KPZR w sprawie rozwoju obrotu towarowego oraz w sprawie wzrostu i udoskonalenia produkcji przemysłu lekkiego i przemysłu spożywczego — wpłynęły w sposób decydujący na przyspieszenie wzrostu dobrobytu i kultury materialnej społeczeństwa radzieckiego, a tym samym także z jeszcze większą wyrazistością, z jeszcze większą niepodległością, uniezależnieniem mas pracujących całego świata przewagę ustroju socjalistycznego nad coraz bardziej gnijącym i samoczującym w szponach ogólnego kryzysu ustrojem kapitalistycznym. Porównanie wspaniałego rozwoju gospodarki narodowej Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej z krajami kapitalistycznymi, pogarszającym się położeniem rolnictwa, zamykaniem fabryk i rosnącym bezrobociem w wielu krajach kapitalistycznych mówi samo za siebie.

Fakty do tego stopnia biją w oczy, że nawet apologetom kapitalistycznej gospodarki coraz trudniej jest ukrywać je przed opinią publiczną. Ostatnio w krajach zachodnich coraz częściej pojawiają się głosy bijące na alarm z powodu szybkiego tempa rozwoju gospodarczego i „groźącego” wzrostu dobrobytu w Związku Radzieckim i krajach demokracji ludowej.

Oto np. w lipcowym numerze „Foreign Affairs” ukazał się artykuł profesora Uniwersytetu Oksfordzkiego Peter Wileasa pod

Związek Radziecki stanowi niespotykany dotąd w świecie typ państwa wielonarodowego, w którym zostało urzeczywistnione całkowite równoprawienie i braterska współpraca małych i wielkich narodów. Wielonarodowe państwo radzieckie wytrzymało ogniołą próbę drugiej wojny światowej, kiedy to zostały obrócone w ni-

Bomba atomowa i wodorowa w rękach ZSRR jest dla świata zbawieniem od katastrofy

Budując swoją potęgę gospodarczą, umacniając siłę swojego socjalistycznego państwa, narody radzieckie zbudowały jednocześnie mocne podstawy obrony kraju. Rozbudowa przemysłu ciężkiego w okresie poprzedzającym drugą wojnę światową, stworzyła konieczne warunki dla wyposażenia bohaterów Armii Radzieckiej we wszelki nowoczesny sprzęt i wyposażenie, potrzebne do obrony ojczyzny przed imperialistyczną agresją. Związek Radziecki i inne kraje obozu pokoju, prowadzą konsekwentną politykę pokojową, widząc, że wbrew awanturniczym elementom imperialistycznym, zwłaszcza w Stanach Zjednoczonych, narody świata pragną odprężenia i pokojowego załatwienia spornych spraw. W dążeniu do pokojowego uregulowania spraw spornych Związek Radziecki wykazuje cierpliwość i wolę porozumienia. Wielki błąd popełniają jednak amerykańscy i inni podżegacze wojny, którzy zachłystując się swoimi deklaracjami o „rokowaniach ze stanowiska siły” przyjmują tę wolę porozumienia za słabość i zapominają o tym, że Związek Radziecki i inne kraje obozu pokoju w obliczu jawnych przygotowań imperialistów do agresywnej wojny i prób rozpętania tej wojny, nieustannie wraz z rozwojem swych sił wytwórczych umacniają obronność swoich krajów.

Na tych panów wierzących w atomową, a następnie w wodorową monopol Stanów Zjednoczonych, jak zimny przysięg podzielała wiadomość o posiadaniu przez Związek Radziecki bomby atomowej i następnie bomby wodorowej. Dla każdego rozumnego człowieka musiałoby być jasne, że przy posiedzeniu nauki i techniki w Związku Radzieckim, nie może dziś być w świecie takiego wynalazcu i takiego odkrycia, które byłoby niedostępne dla uczonych i techników radzieckich. Jeżeli podżegacze wojny wyobrażali sobie, że korzystając z rzekomego monopolu bomby atomowej czy wodorowej, będą mogli narzucić całemu światu swoje warunki i swoje panowanie, było to nie więcej, jak tzw. „wishful thinking”, czyli „mówiąc po polsku — „pobojne życzenie”. Oświadczenie tow. Malenkowa o posiadaniu przez Związek Radziecki tajemnicy bomby wodorowej i komunikat TASS o próbach z bronią atomową był potężnym ciosem dla marzycielskich podżegaczy wojennych, którzy ośmielili się zapalać i zmusić do liczenia się z rzeczywistością.

Oto co pisał korespondent „New York Herald Tribune” Steward Alsopp po radzieckiej próbie bomby wodorowej: „Próba radzieckiej bomby wodorowej wykazała, że radzieccy specjaliści są wspaniałymi badaczami... Fakty wykazują, że wiadomość w znacznym stopniu nie doznała osłabienia w kręgach radzieckich. Tak było z samolotami odrzutowymi, tak było z bombą atomową i tak jest obecnie z bombą wodorową, która została eksplodowana nie tylko wcześniej niż wywiad nasz oczekiwał, ale

Bezenna jest pomoc Kraju Rad dla naszej Ojczyzny

Nowego typu stosunki międzynarodowe, oparte na równości, braterstwie i wzajemnej pomocy, jakie z inicjatywą Związku Radzieckiego rozpoczęły się pomiędzy krajami obozu pokoju, służą za wzór i przykład stosunków przyszłości, jakie mogą istnieć pomiędzy wszystkimi narodami świata po wyzwoleniu się od imperializmu. Związek Radziecki wzwolił kraje demokracji ludowej z niewoli faszystowskiej, umożliwił tym samym masom ludowym dojście do władzy w tych krajach, bezinteresownie pomógł w ich odbudowie, a obecnie udziela wszechstronnej i różnorodnej pomocy w uprzemysłowieniu naszych krajów. Jest rzeczą

wiecz nadzieje hitlerowców na rozbiście jedności narodów radzieckich. I dziś narody radzieckie, silne jednością i zespolone głębokim patriotyzmem socjalistycznym, rozwijają swą kulturę narodową w formie socjalistycznej w treści, pięknej, bogatej, przodującej ludzkości — kulturę budowniczych komunizmu.

ktoż będzie obradował II Zjazd PZPR, gdyby nie istnienie Związku Radzieckiego i jego potęgę gospodarczą. Wysoki poziom sił wytwórczych, osiągnięty przez Związek Radziecki, stanowi nie tylko podstawę szybkiego wzrostu dobrobytu narodów radzieckich, ale w poważnym stopniu przyczynia się i ułatwia przejście do polityki gospodarczej przyspieszonego wzrostu stopy życiowej również w krajach demokracji ludowej.

Naród polski posiada szczególne powody do wdzięczności narodom radzieckim za ich pomoc, okazaną Polsce w umacnianiu naszego państwa i w naszym pokojowym budownictwie. Dzięki Rewolucji Październikowej Polska odzyskała niepodległość po pierwszej wojnie światowej. Zwycięska Armia Radziecka w czasie drugiej wojny światowej uratowała nasz naród przed fizyczną zagładą i wyzwoliła go z okrutnej niewoli faszystowskiej. Jeszcze w czasie wojny Związek Radziecki dopomógł do stworzenia Armii Polskiej w ZSRR, która wraz z Armią Ludową stała się trzonem odrodzonego Wojska Polskiego, które u boku bohaterów Armii Radzieckiej wzięło udział w rozgromieniu wroga w końcowej fazie wojny. Związek Radziecki dopomógł nam w odzyskaniu przetrwałych ziem piastowskich i w ustanowieniu naszych granic na Odrze i Nysie Łużyckiej. Związek Radziecki swymi wysiłkami w dziedzinie umacniania pokoju, swym stanowiskiem w sprawie Niemiec, walcząc o zjednoczenie Niemiec jako demokrację, młującą o pokojowy charakter i służy celom obrony pokoju przed podżegaczami wojennymi. Pokojowa polityka Związku Radzieckiego nie zmienia swych podstawowych zasad. Zarówno przed jak i po ogłoszeniu o bombie wodorowej Związek Radziecki niezmiennie stoi na stanowisku zakazu broni masowego zniszczenia.

Związek Radziecki jest główną siłą pokojową ludzkości. Narody radzieckie stoją na czele walki o pokój od pierwszej chwili istnienia Związku Radzieckiego. Kierownicy państwa radzieckiego nieraz wyrażali pogląd o możliwości i konieczności pokojowego współistnienia różnych systemów gospodarczych, nieraz wyrażali przekonanie, że wszystkie sporne zagadnienia międzynarodowe mogą być rozwiązane pokojowymi środkami w drodze rokowań, o ile obie strony będą ożywiły wolać pokój. Zagadnienie przewagi tego czy innego ustroju społecznego może być rozstrzygnięte w drodze pokojowego współzawodnictwa, a socjalizm nie ma żadnych powodów obawiać się, że nie wyjdzie zwycięsko z takiego współzawodnictwa. Związek Radziecki stoi niezmiennie na stanowisku, że sprawa ustroju społecznego i politycznego, jest sprawą, którą każdy naród rozstrzyga sam za siebie na mocy swych suwerennych praw i która nie może być narzucana z zewnątrz.

Mówiąc o międzynarodowym znaczeniu Związku Radzieckiego i jego roli w obronie pokoju nie sposób pominąć tego znaczenia, jakie ma istnienie i postawa Związku Radzieckiego dla sprawy wolnościowych dążeń narodów kolonialnych i zależnych. Konsekwentne poparcie udzielane przez Związek Radziecki i kraje demokracji ludowej narodom krajów kolonialnych i zależnych w ich sprawiedliwej walce o niepodległość, w ich dążeniach do wyzwolenia się od kolonialnej zacołania, budzi głęboką miłość dla Związku Radzieckiego wśród narodów Azji i Afryki, które coraz silniej szturmuje twierdzą imperializmu.

warunkach kredytowych. Niezwykle cenna jest pomoc techniczna, jakiej udziela nam Związek Radziecki, dostarczając dokumentację techniczną dla nowobudowanych zakładów przemysłowych oraz dokumentację i licencje dla nowouruchomionych rodzajów produkcji. W świecie kapitalistycznym za tego rodzaju usługi konkretny kapitalistyczny każą sobie niezwykle siono płacić przez długie lata, a kraj, który otrzymuje tego rodzaju „pomoc” popada w zależność gospodarczą od wielkich monopolów kapitalistycznych. Przy tym konkretny kapitalistyczny sprzedając zwykle lub udzielając licencji tylko na takie wynalazki, które już nie stanowią ostatniego słowa techniki, a zazdrośnie strzegą wszelkiego rodzaju nowych zdobyczy technicznych.

Związek Radziecki dzieli się z nami nieodpłatnie najnowszymi osiągnięciami swojej produkcyjnej nauki i techniki. Jakże bezcenna jest bezopłatna, żywa pomoc ludzi radzieckich, którzy przybywają do Polski, aby nam pomóc wznosić wielkie budowy socjalizmu, służyć nam radą w opracowywaniu planów rozwoju poszczególnych gałęzi przemysłu, przekonywając o trudniejszych problemach, jakie napotykałyśmy na drodze naszego rozwoju. Ogromne znaczenie ma udostępnienie przez Związek Radziecki dużej liczbie naszych aspirantów i studentów studiów na wyższych uczelniach radzieckich, a naszym inżynierom i technikom praktyk w radzieckich zakładach przemysłowych.

Obok pomocy i współpracy gospodarczej i naukowo-technicznej rozwija się współpraca i wymiana kulturalna. Daje ona możliwość szerokim masom naszego narodu bezpośredniego zetknięcia się i zapoznania z bogactwem i rozkwitem kultury narodów radzieckich. Wspaniałe radzieckie teatry i zespoły artystyczne podczas swych gościnnych występów w miastach polskich dostarczają dziesiątkom tysięcy ludzi głębokich przeżyć i wzruszeń. Nasi artyści niają również możliwość prezentowania w Związku Radzieckim dorobku kultury i sztuki polskiej.

W sercu Warszawy wyrosło wspaniałe dzieło architektów i budowniczych radzieckich, dla narodów radzieckich dla naszej stolicy, żywy symbol pogłębiania się z każdym rokiem przyjaźni polsko-radzieckiej. Pałac Kultury i Nauki im. Stalina. Właśnie w przedmiejsciu dziesięciu wież strzelistych gmach Pałacu został uwieczniony złocisty iglicą.

Naród polski jest bezgranicznie wdzięczny narodom radzieckim za ich głęboką przyjaźń i bezinteresowną pomoc we wszystkich dziedzinach. Masę pracującą Polski zdają sobie sprawę, że najlepszą formą, najlepszym wyrazem tej wdzięczności jest wniesienie jak największego naszego własnego wkładu w umocnienie obozu pokoju i demokracji, przez rozwój sił wytwórczych naszego kraju, umocnienie jego obronności, doprowadzenie do wzrostu dobrobytu i dalszego rozwoju kultury naszych narodów. Dlatego też polska klasa robotnicza, pracujący chłopci i inteligencja rokrocznie czynnie uczestniczą w realizacji socjalistycznych zobowiązań. Dlatego też Miasteczko pogłębiania przyjaźni polsko-radzieckiej, wiążąc się z dniem 7 listopada, polskie masę pracującą starają się wykorzystywać dla jak najlepszego poznania i przyswojenia sobie radzieckich metod pracy, osiągnięć radzieckiej nauki i techniki, dla poznania przodujących ludzi radzieckich i ich wielkiej kultury.

W dniu 36. Rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej postanawiamy jeszcze bardziej zespolić nasze wysiłki z wysiłkami naszych przyjaciół radzieckich, dla dobra całej postępowej ludzkości, dla zwycięstwa wielkiej idei Marksa, Engelsa, Lenina i Stalina. Niech żyje wielki Związek Radziecki, ostoja światowego pokoju i postępu! Niech żyje Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego, produkująca siła ludzkości! Niech żyje wieczna i nierozwalna przyjaźń narodu polskiego z narodami Związku Radzieckiego!

Nieustanny wzrost sił narodów radzieckich

36 lat, które minęły od tego czasu, wypełnione były bitarą i pełną bohaterstwa walką narodów radzieckich o utrwalenie zdobyczy rewolucji, o zbudowanie ustroju socjalistycznego, o zniesienie raz na zawsze możliwości restauracji kapitalizmu. W ciągu tych lat międzynarodowa imperialistyczna burżuazja, przetrząsana zwycięstwem proletariatu w 1/6 części świata, nie ustawała w wysiłkach, aby odwrócić bieg historii, zdusić państwo radzieckie, przywrócić kapitalizm. W ciągu blisko czterech lat od chwili zwycięstwa rewolucji imperialiści organizowali kontrowalucyjną wojnę domową reakcyjnych sił Rosji pod wodzą carskich generałów i bezopłatną interwencję zbrojną koalicji 14 państw przeciwko młodym republikom radzieckim.

W ciągu następnych lat usiłowali otoczyć Związek Radziecki tzw. „kordonem sani-

tarnym” prowadzącym wrogą Związku Radzieckiemu politykę zależnych od imperialistów wasalnych państw burżuazyjnych, uniemożliwić odbudowę gospodarczą republik radzieckich przy pomocy blokady gospodarczej, przeszkodzić budownictwu socjalizmu przy pomocy rozmaitego pokroju dywersyjno-szpiegowskich agentur. Przez cały okres międzywojenny dwudziestolecia międzynarodowy imperializm nie zaniechał przygotowań i prób nowej imperialistycznej agresji wojennej przeciwko Związkowi Radzieckiemu.

Wszystkie te kolejne próby i intrzygi zostały pokonywane dzięki nieustannemu wzrostowi sił narodów radzieckich, dzięki konsekwentnej pokojowej polityce zagranicznej Związku Radzieckiego, dzięki walce mas pracujących całego świata w obronie pokoju i w obronie Związku Radzieckiego.

ZSRR – pogromca faszystów i wyzwoliciel narodów

W 1941 r. imperialiści hitlerowscy dążąc do ujarznienia całego świata rozpętały agresywną wojnę przeciwko Związku Radzieckiemu. Świat kapitalistyczny był wówczas podzielony na dwa wrogie obozy, prowadzące wojnę pomiędzy sobą. Związek Radziecki stanął na czele narodów walczących o swoją wolność przeciwko hitlerowskiemu najazdowi i okupantom. Wojna pomiędzy hitlerowskimi Niemcami a Związkiem Radzieckim była wielką próbą sił, próbą siły radzieckiego ustroju społecznego i radzieckiego ustroju państwowego, siły ekonomicznej, militarnej i moralnej społeczeństwa radzieckiego. Z próby tej Związek Radziecki wyszedł jako zwycięzca pogromca faszystów i wyzwoliciel narodów, pod każdym względem o wiele mocniejszy niż przedtem. Faszystów niemieckich i włoskich podobnie jak i militarystów japońskich legły w gruzach. W rezultacie zwycięstwa Związku Radzieckiego nad hitlerowskim faszystem i japońskim militarystą mas ludowe zdobyły władzę w szeregu krajów Europy i Azji, powstał potężny oboz pokoju, demokracji i socjalizmu, rozciągający się od zachodnich granic Czechosłowacji aż do wybrzeży Oceanu Spokojnego. Szczególnie doniosłym następstwem zwycięstwa Związku Radzieckiego w II wojnie światowej było historyczne zwycięstwo narodu chińskiego nad czangkajszekowską agenturą amerykańskiego imperializmu i powstanie Chińskiej Republiki Ludowej. Przyjaźń i braterska

współpraca wielkich narodów Związku Radzieckiego i Chin stanowi ostoję pokoju i wolności narodów w Azji i na całym świecie. Europejskie kraje demokracji ludowej — Polska, Czechosłowacja, Węgry, Rumunia, Bułgaria i Albania przy pomocy Związku Radzieckiego pomyślnie budują socjalizm, rozwijają wszechstronnie swą gospodarkę narodową, umacniają swą obronę w służbie światowego pokoju. Doniosłe znaczenie ma powstanie i rozwój Niemieckiej Republiki Demokratycznej, ostoja demokratycznych sił narodu niemieckiego. W Azji obok Chin Ludowych pomyślnie rozwija swą gospodarkę i swą kulturę Mongolska Republika Ludowa. Bohaterska Koreańska Republika Ludowa z pomocą całego obozu pokoju odbudowuje swój kraj z zniszczeń wojennych. Naród wietnamski zjednoczony pod sztandarami Demokratycznej Republiki Wietnamu prowadzi bohaterką walkę o wolność z siłami imperializmu i jego agentur.

Powstanie i rozwój wielkiego światowego obozu pokoju i demokracji z Związkiem Radzieckim na czele jest wydarzeniem historycznym niezwykłej wagi, zmienia ono układ sił między narodowych, stanowi potężną zapórę, o którą rozbija się obłądane dążenie imperialistów amerykańskich do panowania nad światem. Oboz ten stanowi ostoję wolności i suwerenności wszystkich narodów, pragnących obronić swą niepodległość przed zakusami imperializmu.

Imperialiści amerykańscy krocą śladami Hitlera

Nanki II wojny światowej nie nauczyły jednak, jak widać, rozumu imperialistów amerykańskich, którzy opętani, jak poprzednio Hitler, dążeniem do panowania nad światem i nie pomni jego losu, raz jeszcze usiłują montować agresywną wojnę przeciwko Związkowi Radzieckiemu i krajom demokracji ludowej, narzucając pozostałym krajom kapitalistycznym antyradzieckie bloki wojenne, odbudowują imperializm i militarystkę niemiecką i japońską, podtrzy-

mują i aktywizują faszystowską dyktaturę Franco, rozbudowują agresywne bazy wojenne we wszystkich częściach świata, narzucają światu politykę zimnej wojny, podsycają historię wojenną. Rozpętały oni krwawą, agresywną wojnę przeciwko bohaterkiej Koreańskiej Republice Ludowej, a zmuszając zwycięską walkę narodu koreańskiego i ochotników chińskich oraz na skutek presji opinii publicznej do podpisania traktatu, starają się przy pomocy

Człtelnicy i korespondenci piszą:

Aby obuwie było najwyższej jakości
Po wydaniu przez Radę Państwa w dniu 4 marca 1953 roku dekretu o wzmożeniu walki z produkcją złej jakości...

Toteż od marca br. fabryka nasza produkuje coraz mniej obuwia II gatunku, a coraz więcej I-go.

W lutym przystąpiliśmy do nowego sposobu montowania obuwia: śrubowania zamiast przesywania. Początkowo nie mieliśmy śrubowaczy, toteż w lutym procent obuwia II-go gatunku był znacznie większy od zaplanowanego...

Realizacja tych zamierzeń dla nam gwarancję wykonania zadań stojących przed nami w planie 6-letnim.

EDMUND POPLAWSKI Lublin

PUK-ajcie a znajdziecie
Na budowie Krakowskiego Przemysłowego Zjednoczenia Budowlanego w Skawinie prowadzi roboty jako subwykonawca Przedsiębiorstwo Urządzeń Klimatyzacyjnych.

Przedsiębiorstwo to nie rozpoczęło bowiem dotychczas żadnych prac, chociaż termin ich rozpoczęcia (a niektórych nawet i zakończenia) dawno już upłynął i chociaż biuro przedsiębiorstwa urzęduje w Skawinie już od maja br.

Kierownik PUK-u, zapytany przez kierownictwo KPZB o datę przystąpienia do robót, odpowiada stale, że na przeszkodzie stoi brak materiałów: brak blachy, 8 wentylatorów marki „Cagi” i jednego wentylatora głównego oraz wielu innych rzeczy.

Generalny wykonawca, jakim w Skawinie jest Krakowski PUK-u, a znajdziecie...
Toteż Ministerstwo Budownictwa Przemysłowego — Centralny Zarząd Południe powinien mocno po-PUK-ać, aby znaleźć niezbędne materiały, a także sposób usprawnienia pracy Przedsiębiorstwa Urządzeń Klimatyzacyjnych wykonującego roboty w Skawinie.

CZESŁAW MASŁANA Półwieś

Nie robć słońcu konkurencji
W Stoczni Gdańskiej marnuje się wiele energii elektrycznej. Pochylny A otaczają z trzech stron hale fabryczne. Pod dachami tych hal umieszczone są reflektory i lampy o mocy 500 W i 1000 W. Jest ich około 20 — służą do oświetlenia terenu pochylni A.

Lampy te i reflektory świecą czasami po kilka dni bez przerwy, czasami są wyłączone rano, ale już o godz. 8.30 lub 9.00 ponownie są zapalane i świecą przez cały dzień.

I tak w dniu 21 i 22 X br. o godz. 7, gdy przyszedłem do pracy, lampy się paliły. W dniu 23 i 24 X światła o godz. 7 nie było, ale o godzinie 9.15 lampy zapalono.

O marnotrawstwie energii elektrycznej mówił radiowezel stoczni już kilkakrotnie w swoich audycjach i apelował w tej sprawie do głównego elektryka, ale nie odniosło to żadnego skutku.

Czyżby główny elektryk uważał, że do oświetlenia pochylni w ciągu dnia nie wystarczy samo słońce?

ROMUALD KOTŁÓW Gdańsk

Kropki nad „i”
KONSEKWENCJA
W Madrycie zakończył się kongres Falangi tzn. faszystowskiej partii Franco, na którym uchwalono m. in. rezolucję „uzasadniającą ewolucję w polityce zagranicznej Hiszpanii, jaka zaszła od czasu podpisania układu wojskowego z USA”.

Ewolucja? Franco konsekwentnie przeciw służy faszystom — kiedyś hitlerowskiemu i włoskiemu a obecnie — amerykańskiemu!

NIERZYJEMNY FAKT
Kontrolowana przez Amerykanów zachodnio-berlińska rozgłośnia RIAS nadaje w swej stałej audycji pn. „Kwadranś historii” odpowiednio dobrane fakty mające pokazać zwycięstwa rasy germańskiej nad barbarzyńskimi Słowianami w poszczególnych okresach historii imperializmu niemieckiego.

Właściciel „interpretacja” historyczna okresu stalingradzkiego nasunie niewątpliwie autorom „Kwadranś” sporo trudności...

Tydzień na arenie świata

Zdraycy, snobi i... zbrońcy seksualni. Kto? Nie uwierycie! W opinii francuskiego ministra spraw zagranicznych p. Martinaud Deplat, to wszystkie epitety odnoszą się do... przeciwników „armii europejskiej” czyli neohitlerowskiego Wehrmachtu. Z tą to właśnie „ciężką artylerią” wystąpił przed kilkoma dniami pan minister na konferencji partii radykalnej w okręgu Sekwany.

Ten wybuch zdenerwowania zwykle tak opapanowanego ministra ma swe głębokie przyczyny. Jest on spowodowany strachem przed wielkim ruchem narodowym mas francuskich, wymierzonym przeciwko wojennym układom z Bonn i Paryża. Ruch ten nabrał niespokojnego rozmachu; obejmuje on przedstawicieli wszystkich warstw społeczeństwa francuskiego. Coraz więcej działaczy i polityków burżuazyjnych, którzy dotychczas nie zajmowali tak zdecydowanego stanowiska — obecnie, stanowczo wypowiadają się przeciwko wzmocnieniu nowego Wehrmachtu w „europejskim” opakowaniu. Charakterystyczne w tym względzie są słowa, jakie mi deputowany radykalny Moro Giafferi odpowiedział ministrowi Deplat: „Mój ojciec walczył pod Gravelotte, ja walczyłem pod Verdun, a moje dzieci były w roku 1940. Nie chcę, aby wnukom moim groziła służba wojskowa i wojna pod dowództwem generałów niemieckich. Nie będę w reklamie głosował za ratyfikację traktatu”.

W interesie odprężenia międzynarodowego
Opinia publiczna Francji, opinia publiczna wszystkich krajów europejskich domaga się rozwiązania sprawy niemieckiej drogą zjednoczenia Niemiec na demokratycznych i pokojowych podstawach.

Dłatego też z poparciem i głębokim zrozumieniem spotkała się nota rządu radzieckiego z dnia 3 listopada. Nota radziecka (omawiana ja szczegółowo w komentarzu na stronie 2) zawiera konkretny program uregulowania żywności dla wszystkich narodów naszego kontynentu sprawy niemieckiej w interesie walego i powszechnego pokoju.

Nota ZSRR traktuje problem niemiecki nie w oderwaniu od ogólnej sytuacji politycznej, jasne jest bowiem dla każdego nieuprzedzonego człowieka, że sprawa ta stanowi część ogólniejszego problemu — podjęcie skutecznych i konkretnych środków, zmierzających do odprężenia międzynarodowego. W dążeniu do osiągnięcia tego celu, nota radziecka proponuje zwołanie konferencji ministrów

W III kwartale ukończono budowę: 24 tysięcy metrów kwadratowych jezdni, 10 tysięcy metrów kwadratowych chodników, 4,5 km. sieci wodociągowej, 3,4 km. sieci kanalizacyjnej oraz 4,6 km. kanałów odwadniających.

W wyniku realizacji zadań planu inwestycyjnego w III kwartale oddano do użytku: halę targową przy ul. Kopińskiej, szkołę podstawową w Falenicy oraz przy ul. Ratuszowej, 2 przedszkola, salę koncertową szkoły przy ul. Kawczyńskiej, 13 sklepów w domach nowoży budowanych, 48 sklepów w domach starych. Ponadto posuwały się poważnie prace przy budowie linii tramwajowej do Młocin, zajezdni tramwajowej na Młokotwie, dwóch skrzydeł szpitala przy ul. Madalińskiej, oraz krzytej pływalni przy ul. Konwiktorskiej.

W III kwartale ukończono budowę: 24 tysięcy metrów kwadratowych jezdni, 10 tysięcy metrów kwadratowych chodników, 4,5 km. sieci wodociągowej, 3,4 km. sieci kanalizacyjnej oraz 4,6 km. kanałów odwadniających.

Wszystkie te manewry kół rządzących USA — choć ukrywane pod dymną zasłoną słogannów o rzekomo „dążeniu do pokoju”, choć ubrane w krzykliwą reklamę tego samego rodzaju — coraz wyraźniej pokazują ludziom, gdzie leży niebezpieczeństwo dla pokoju świata...

Równocześnie zaś konsekwentnie pokojowa polityka ZSRR codziennie potwierdzana konkretnymi postąpieniami, otwiera oczy nawet tym, którzy najbardziej wystawieni są na działanie imperialistycznej propagandy.

Był postępowy świat obcho- dzi dziś 36 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, od której rozpoczęła się nowa era w dziejach ludzkości. U podstaw narodzin pierwszego na świecie państwa socjalistycznego leżała idea pokoju. Przez 36 lat idea ta była gwiazdą przewodnią całej polityki państwa radzieckiego i nadal niezmiennie pozostaje jego wyleźną działaniem.

Dobrobył ludzi radzieckich, maksymalne zaspokojenie stałe rosnących potrzeb całego społeczeństwa — oto cel polityki wewnętrznej rządu radzieckiego i Komunistycznej Partii ZSRR; dążenie do odprężenia międzynarodowego, do trwałego i powszechnego pokoju — oto podstawowa zasada nierozwielżanej związanej z polityką wewnętrzną — polityki zagranicznej ZSRR. I dlatego w tym roku, podobnie jak i w latach ubiegłych, z serc wszystkich prostych, milujących pokój ludzi na świecie płyną pod adresem Związku Radzieckiego najserdeczniejsze życzenia nowych, jeszcze większych sukcesów, jeszcze rozkwitu. Bo sukcesy te, bo rozkwit państwa radzieckiego ma jeden cel na względzie — szczęście człowieka i trwały pokój.

Od szeregów dni-toczą się w Panumundum rozmowy na temat zwołania konferencji ministrów

Wszystkie te manewry kół rządzących USA — choć ukrywane pod dymną zasłoną słogannów o rzekomo „dążeniu do pokoju”, choć ubrane w krzykliwą reklamę tego samego rodzaju — coraz wyraźniej pokazują ludziom, gdzie leży niebezpieczeństwo dla pokoju świata...

Równocześnie zaś konsekwentnie pokojowa polityka ZSRR codziennie potwierdzana konkretnymi postąpieniami, otwiera oczy nawet tym, którzy najbardziej wystawieni są na działanie imperialistycznej propagandy.

Był postępowy świat obcho- dzi dziś 36 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, od której rozpoczęła się nowa era w dziejach ludzkości. U podstaw narodzin pierwszego na świecie państwa socjalistycznego leżała idea pokoju. Przez 36 lat idea ta była gwiazdą przewodnią całej polityki państwa radzieckiego i nadal niezmiennie pozostaje jego wyleźną działaniem.

Dobrobył ludzi radzieckich, maksymalne zaspokojenie stałe rosnących potrzeb całego społeczeństwa — oto cel polityki wewnętrznej rządu radzieckiego i Komunistycznej Partii ZSRR; dążenie do odprężenia międzynarodowego, do trwałego i powszechnego pokoju — oto podstawowa zasada nierozwielżanej związanej z polityką wewnętrzną — polityki zagranicznej ZSRR. I dlatego w tym roku, podobnie jak i w latach ubiegłych, z serc wszystkich prostych, milujących pokój ludzi na świecie płyną pod adresem Związku Radzieckiego najserdeczniejsze życzenia nowych, jeszcze większych sukcesów, jeszcze rozkwitu. Bo sukcesy te, bo rozkwit państwa radzieckiego ma jeden cel na względzie — szczęście człowieka i trwały pokój.

Od szeregów dni-toczą się w Panumundum rozmowy na temat zwołania konferencji ministrów

Wszystkie te manewry kół rządzących USA — choć ukrywane pod dymną zasłoną słogannów o rzekomo „dążeniu do pokoju”, choć ubrane w krzykliwą reklamę tego samego rodzaju — coraz wyraźniej pokazują ludziom, gdzie leży niebezpieczeństwo dla pokoju świata...

Równocześnie zaś konsekwentnie pokojowa polityka ZSRR codziennie potwierdzana konkretnymi postąpieniami, otwiera oczy nawet tym, którzy najbardziej wystawieni są na działanie imperialistycznej propagandy.

W S T O L I C Y

Nowe szkoły, sklepy, jezdnie i chodniki

Komunikat Miejskiej Komisji Planowania Gospodarczego w Warszawie

Miejska Komisja Planowania Gospodarczego ogłosiła komunikat o wykonaniu terenowego planu gospodarczego m. st. Warszawy w III kwartale br.

Jak wynika z danych plan produkcji globalnej terenowego przemysłu drobnego wykonany został według wartości w cenach niezmienionych w 114 procentach. Przemysł ten wpro- dził do produkcji 22 nowe do- tychczas nie wytwarzane w sto- licy artykuły codziennego użyt- ku jak nożycki, żelazka elek- tryczne z kapą porcelanową itp. Na podkreślenie zasługują faki wzrostu wydajności pracy w przemyśle terenowym o 18 pro- cent.

W wyniku realizacji zadań planu inwestycyjnego w III kwartale oddano do użytku: halę targową przy ul. Kopińskiej, szkołę podstawową w Falenicy oraz przy ul. Ratuszowej, 2 przedszkola, salę koncertową szkoły przy ul. Kawczyńskiej, 13 sklepów w domach nowoży budowanych, 48 sklepów w domach starych. Ponadto posuwały się poważnie prace przy budowie linii tramwajowej do Młocin, zajezdni tramwajowej na Młokotwie, dwóch skrzydeł szpitala przy ul. Madalińskiej, oraz krzytej pływalni przy ul. Konwiktorskiej.

W III kwartale ukończono budowę: 24 tysięcy metrów kwadratowych jezdni, 10 tysięcy metrów kwadratowych chodników, 4,5 km. sieci wodociągowej, 3,4 km. sieci kanalizacyjnej oraz 4,6 km. kanałów odwadniających.

Wszystkie te manewry kół rządzących USA — choć ukrywane pod dymną zasłoną słogannów o rzekomo „dążeniu do pokoju”, choć ubrane w krzykliwą reklamę tego samego rodzaju — coraz wyraźniej pokazują ludziom, gdzie leży niebezpieczeństwo dla pokoju świata...

Równocześnie zaś konsekwentnie pokojowa polityka ZSRR codziennie potwierdzana konkretnymi postąpieniami, otwiera oczy nawet tym, którzy najbardziej wystawieni są na działanie imperialistycznej propagandy.

Był postępowy świat obcho- dzi dziś 36 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, od której rozpoczęła się nowa era w dziejach ludzkości. U podstaw narodzin pierwszego na świecie państwa socjalistycznego leżała idea pokoju. Przez 36 lat idea ta była gwiazdą przewodnią całej polityki państwa radzieckiego i nadal niezmiennie pozostaje jego wyleźną działaniem.

Dobrobył ludzi radzieckich, maksymalne zaspokojenie stałe rosnących potrzeb całego społeczeństwa — oto cel polityki wewnętrznej rządu radzieckiego i Komunistycznej Partii ZSRR; dążenie do odprężenia międzynarodowego, do trwałego i powszechnego pokoju — oto podstawowa zasada nierozwielżanej związanej z polityką wewnętrzną — polityki zagranicznej ZSRR. I dlatego w tym roku, podobnie jak i w latach ubiegłych, z serc wszystkich prostych, milujących pokój ludzi na świecie płyną pod adresem Związku Radzieckiego najserdeczniejsze życzenia nowych, jeszcze większych sukcesów, jeszcze rozkwitu. Bo sukcesy te, bo rozkwit państwa radzieckiego ma jeden cel na względzie — szczęście człowieka i trwały pokój.

Od szeregów dni-toczą się w Panumundum rozmowy na temat zwołania konferencji ministrów

Wszystkie te manewry kół rządzących USA — choć ukrywane pod dymną zasłoną słogannów o rzekomo „dążeniu do pokoju”, choć ubrane w krzykliwą reklamę tego samego rodzaju — coraz wyraźniej pokazują ludziom, gdzie leży niebezpieczeństwo dla pokoju świata...

Równocześnie zaś konsekwentnie pokojowa polityka ZSRR codziennie potwierdzana konkretnymi postąpieniami, otwiera oczy nawet tym, którzy najbardziej wystawieni są na działanie imperialistycznej propagandy.

Był postępowy świat obcho- dzi dziś 36 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, od której rozpoczęła się nowa era w dziejach ludzkości. U podstaw narodzin pierwszego na świecie państwa socjalistycznego leżała idea pokoju. Przez 36 lat idea ta była gwiazdą przewodnią całej polityki państwa radzieckiego i nadal niezmiennie pozostaje jego wyleźną działaniem.

Dobrobył ludzi radzieckich, maksymalne zaspokojenie stałe rosnących potrzeb całego społeczeństwa — oto cel polityki wewnętrznej rządu radzieckiego i Komunistycznej Partii ZSRR; dążenie do odprężenia międzynarodowego, do trwałego i powszechnego pokoju — oto podstawowa zasada nierozwielżanej związanej z polityką wewnętrzną — polityki zagranicznej ZSRR. I dlatego w tym roku, podobnie jak i w latach ubiegłych, z serc wszystkich prostych, milujących pokój ludzi na świecie płyną pod adresem Związku Radzieckiego najserdeczniejsze życzenia nowych, jeszcze większych sukcesów, jeszcze rozkwitu. Bo sukcesy te, bo rozkwit państwa radzieckiego ma jeden cel na względzie — szczęście człowieka i trwały pokój.

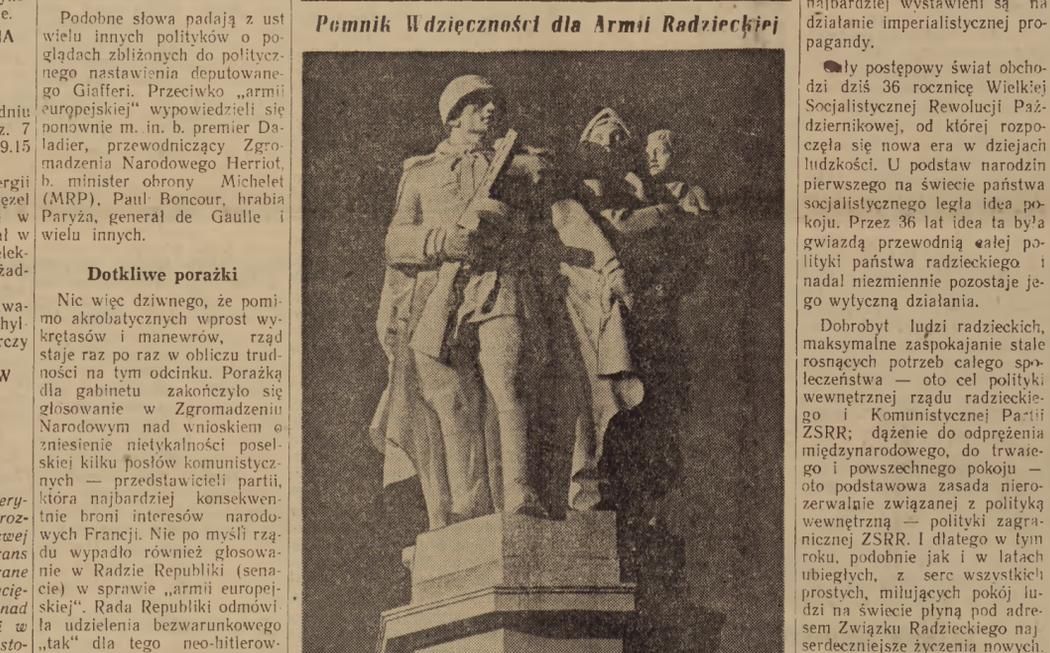
Od szeregów dni-toczą się w Panumundum rozmowy na temat zwołania konferencji ministrów

Wszystkie te manewry kół rządzących USA — choć ukrywane pod dymną zasłoną słogannów o rzekomo „dążeniu do pokoju”, choć ubrane w krzykliwą reklamę tego samego rodzaju — coraz wyraźniej pokazują ludziom, gdzie leży niebezpieczeństwo dla pokoju świata...

Równocześnie zaś konsekwentnie pokojowa polityka ZSRR codziennie potwierdzana konkretnymi postąpieniami, otwiera oczy nawet tym, którzy najbardziej wystawieni są na działanie imperialistycznej propagandy.

Był postępowy świat obcho- dzi dziś 36 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, od której rozpoczęła się nowa era w dziejach ludzkości. U podstaw narodzin pierwszego na świecie państwa socjalistycznego leżała idea pokoju. Przez 36 lat idea ta była gwiazdą przewodnią całej polityki państwa radzieckiego i nadal niezmiennie pozostaje jego wyleźną działaniem.

Dobrobył ludzi radzieckich, maksymalne zaspokojenie stałe rosnących potrzeb całego społeczeństwa — oto cel polityki wewnętrznej rządu radzieckiego i Komunistycznej Partii ZSRR; dążenie do odprężenia międzynarodowego, do trwałego i powszechnego pokoju — oto podstawowa zasada nierozwielżanej związanej z polityką wewnętrzną — polityki zagranicznej ZSRR. I dlatego w tym roku, podobnie jak i w latach ubiegłych, z serc wszystkich prostych, milujących pokój ludzi na świecie płyną pod adresem Związku Radzieckiego najserdeczniejsze życzenia nowych, jeszcze większych sukcesów, jeszcze rozkwitu. Bo sukcesy te, bo rozkwit państwa radzieckiego ma jeden cel na względzie — szczęście człowieka i trwały pokój.

8.XI br. zostanie w Radomiu odsłonięty Pomnik „Wdzięczności dla Armii Radzieckiej, ufundowany przez społeczeństwo miasta w dowód głębokiej miłości i wdzięczności dla żołnierza radzieckiego. Projektantem pomnika jest art. rzeźb. Józef Gazy. Foto M. Włodarkiewicz

Szybciej niż stalowe konstrukcje

Ciężarowy samochód, wypełniony pojeźnikami z cegły, pojedzie pod dźwięk portalo- wy, który lekko zdejmując pojeźniki i przenosi je na wózek, stojący na szynach. Pchnięty ręką robotnika wózek toczy się kilkanaście metrów w głąb budynku. Idąc za nim, bestyjny już w wysokościowej części Pa- lacu. I znnowu opuszczony hak dźwigu schwylił pojeźnik i przyniósł go ostrożnie na po- chylnię, utworzoną przez rolki. Na drugim końcu pochylni kłatkę wyciąga pionowego. Cegła — ciągle w pojeźniku — zjechała do klatki, stojąca obok dziewczyna przekreśla wyłącz- nik, naciska guzik (ten czerwony) — i za chwilę winda unosi się ku górze, dając znać o tym cichym szumem silnika.

Gdzieś wyżej — na 14, na 30-tym piętrze, przy szybie windy stoją inne dziewczęta, przyjmujące cegły, która dalej rozwożona jest elektrycznymi wózkami na stanowiska robo- cze.

Przy takiej właśnie windzie pracuje Maria Iwanowna Pogorielowa, wychylając drobna, uśmiechnięta twarz z ciepłej chustki. Wiatr zawiewa czasem i tutaj — zimny, przemiękający; o ileż cieplej w dalekim Krymi! Tam leży czyste miasto Marii, Kercz; tam zgineł jej rodzic, zamordowany przez hitlerowskich siepaczy.

Zręczne dłonie wprawiają w ruch windę, jeden po drugim pojeźniki cegły wędrują na górę ku murarzom. Trzeba się spieszyć, budowa czekać nie może. Węć tak, jak przy odbudowie oczyszczalni miast, tak i tutaj swą normę Pogorielowa wypełnia w dwójnasób. I myśli czasem, że jej praca sumuje się z pracą tysięcy i milio- nów innych towarzyszy, tworząc nie tylko ten wspaniały Pałac, ale i gmach większy, gmach szczęścia narodów, które nie chcą, by powtórzyły się okropności wojny, jakie przeżywał w dzieciństwie musiała ona — Maria Iwanowna, sta- cionówka, córka komunisty.

Na wysokości 150 m
Na cegle, ekspedowanej przez dziewczęta w waciakach i chustkach czeka na wysokości blisko 150 m Jurij Timofiejewicz Muzalow, brygadzieta mu- rarski. Jeśli co dzień więcej stalowych konstrukcji niknie nam z oczu, przyoblekając się w białą szatę okładziny, która nadaje Pałacowi ostateczny wyraz piękna — to m. in. za- służa brygadę Muzalowa, która uciekała przed „obliczaczami” kładzie mur ceglany. W ostatnim miesiącu osiągnęła ona 213 proc. normy.

— Dużo — ryzykuje zdawko- wo pochwałę. Brygadzieta obru- sza się. — Wcale nie dużo — pro- fduje. — W tym miesiącu be- dnie młoda dziewczyna z

Ważne wiadomości

Ważne wiadomości
Ważne wiadomości
Ważne wiadomości

Ważne wiadomości
Ważne wiadomości
Ważne wiadomości

Ważne wiadomości
Ważne wiadomości
Ważne wiadomości

Ważne wiadomości
Ważne wiadomości
Ważne wiadomości

Ważne wiadomości
Ważne wiadomości
Ważne wiadomości

Ważne wiadomości
Ważne wiadomości
Ważne wiadomości